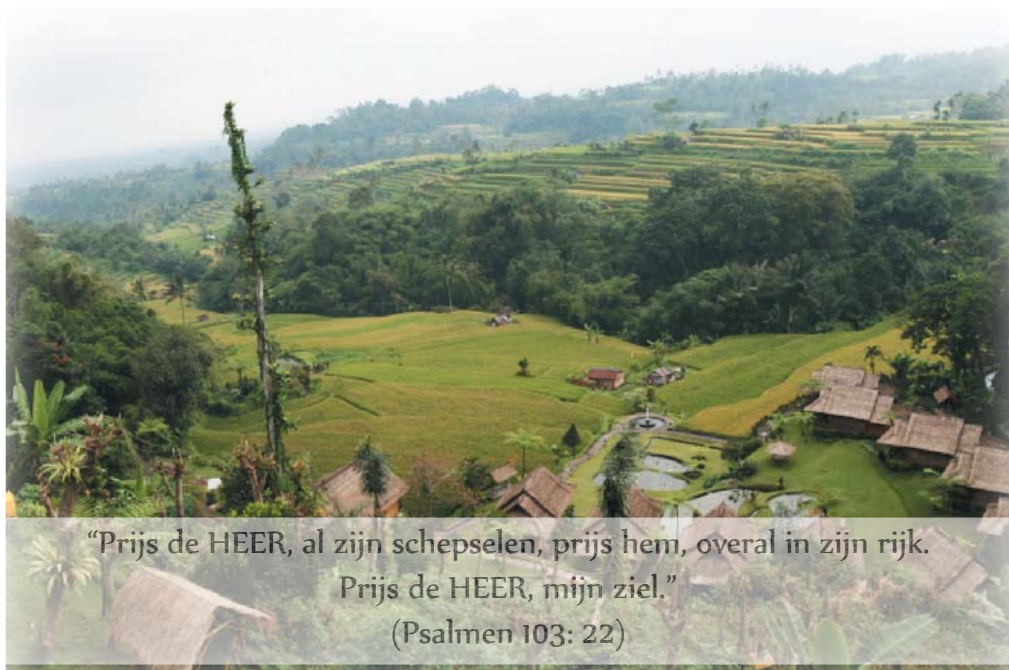

GKIN Nieuws

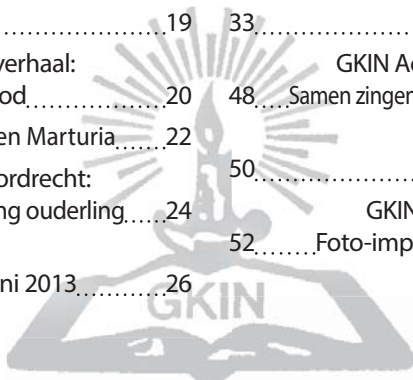
JAARGANG 29 • NUMMER 3 • JULI 2013

“Prijs de HEER, al zijn schepselen, prijs hem, overal in zijn rijk.
Prijs de HEER, mijn ziel.”
(Psalmen 103: 22)

In deze uitgave:

Gedicht: Het cadeau	19	33	De ark van Noach
Bekende liederen en hun verhaal:			GKIN Actief! Schiedam / Dordrecht:
Een vaste burcht is onze God	20	48	Samen zingen in verzorgingstehuis Crabbefoh
Landelijke Komisi Diakoni en Marturia	22		GKIN Actief! Tilburg:
GKIN Actief! Schiedam / Dordrecht:		50	Foto-impressie Bazaar 2013
Liefdemaal en herbevestiging ouderling	24		GKIN Actief! Rijswijk / Den Haag:
GKIN Actief! Amstelveen:		52	Foto-impressie Isi Bejana KND leiders
Gemeente uitrusting 15 juni 2013	26		

COLOFON

Uitgever

Gereja Kristen Indonesia Nederland

Kerkelijk Bureau

Heuvelstraat 141, 5038 AD Tilburg

✉ LKB@gkin.org

Secretariaat GKIN Nieuws

zonnehof 107,
2632 BJ Nootdorp

Redactie

Ds. J. Linandi

Ds. S. Tjahjadi

Jan van den Driest

Monica Kusumadjaja-Natanael

Kristina Santi Prijatna

Sarah Steller

L.F. Targanski

Contactpersonen regio

Marcel Mustamu (Amstelveen)

Lely Zwamborn (Schiedam / Dordrecht)

Layout

Peter van Duijn

Erik Pogalin

Penningmeester

Jan van den Driest

Rekeningnummer GKIN Nieuws

ABN-AMRO 42.34.27.865 te Rijen

Advertentiewerving en Mailing

Tio Sien Tjwan

Jan van den Driest

Ien Dalesstraat 1, 5122 BX Rijen

☎/📠 (0161) 228 041

✉ jan.vandendriest@gkin.org

Emailadres GKIN Nieuws

✉ gkinnieuws@gkin.org

Bezoek ook de website van de GKIN

<http://www.gkin.org>

INHOUDSOPGAVE VASTE RUBRIEKEN

Colofon 2

Overdenking 4

Bouwstenen v.d. GKIN: Paul The Gwan Tjaij 14

Dagboek DB 18

KND Rubriek 29, 32

Preekbeurtenlijst 30-31

Verslag LKB 54

Kerkenraadlijst GKIN 57

VOLGENDE EDITIE

Volgende editie:

1 oktober 2013

Inleverdatum copy volgende editie:

1 september 2013

DOELGROEP GKIN NIEUWS

GKIN Nieuws is uitsluitend bestemd voor leden en sympathisanten en wordt gratis aan hen verstrekt, maar giften worden bijzonder op prijs gesteld.

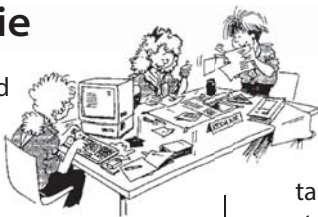
HERKENBAARHEID ARTIKELEN

“In verband met de herkenbaarheid van de inhoud van de ingezonden artikelen, onthoudt de redactie zich van het herschrijven van ingekomen artikelen”.

Van de redactie

Waarom test God het geloof van Zijn gelovigen? *Zo kan de echtheid blijken van uw geloof*

– zoveel kostbaarder dan vergankelijk goud, dat toch ook in het vuur wordt getoetst – en zo verwerft u lof, eer en roem wanneer Jezus Christus zich zal openbaren (1 Petrus 1: 7).

In deze editie zullen wij in een preek van Ds. J. Linandi lezen waaraan een kerk te herkennen is. Een kerk is te herkennen aan het gebouw. Maar wat is een kerk eigenlijk, hoe moeten wij als gemeenteleden een kerk van Christus zijn?

Wat zijn onze taken om de boodschap van Christus naar buiten te brengen? Wij zullen het zien onder andere bij de actie onder leiding van zr. Santi Tjahjadi, zij ging met de vrouwencommissie van regio Schiedam/Dordrecht samen zingen in het verzorgingshuis Crabbehoff.

In deze editie stelt br. Paul The Gwan Tjaj zichzelf voor. Sommigen van ons kennen hem als chirurg maar hij is meer dan dat. Hij was al vanaf het begin betrokken bij de GKIN en is onze nieuwe voorzitter, wij kunnen heel veel dingen van hem leren.

GKIN bestaat niet alleen uit volwassen gemeenteleden, maar ook uit veel kinderen. Wij, als ouder,

tante, oom, kennis, wij zijn allemaal verantwoordelijk dat zij groeien, voor hun toekomst. Onze dank is aan de begeleiders van de kindernevendienst, die onze kinderen van kleins af aan met Bijbelverhalen laten kennismaken en hen leren dat ze kinderen van God zijn. Maar de begeleiders hebben ook geestelijke voeding nodig. U kunt lezen over de bijzondere activiteit die in regio Rijswijk/Den Haag voor hen werd georganiseerd.

Als u de Ark van Noach van dichtbij wilt zien dan kun u naar Dordrecht gaan. Een van onze gemeenteleden van regio Schiedam/Dordrecht heeft een mooi verhaal hierover te vertellen.

En wat niet mag ontbreken: een impressie van heerlijk Indonesisch eten en gezelligheid bij de bazaar in Tilburg.

Tenslotte, wij wensen jullie/u veel leesplezier en een prettige vakantie!

Moge de Here u zegenen,
Redactie GKIN Nieuws

Overdenking

Een kerk worden die teruggaat naar de eerste liefde

Waaraan is een kerk te herkennen? Als wij deze vraag stellen zullen wij waarschijnlijk horen: Een kerk is te herkennen aan het gebouw. Een gebouw met toren, klok, kruis, of met een haan boven de toren.

Dat is de buitenkant van een kerk: de kerk als een gebouw traditioneel gezien. Maar wat is de binnenkant van een kerk? Wat is onze identiteit als kerk? Over deze vragen zullen wij ons dit jaar bezinnen, zoals het geformuleerd is in het jaarthema 2013 "Bewustwording van GKIN als kerk". Dit thema is een goede aansluiting met het vorige jaarthema "Bewustwording van onze identiteit als Christen".

Om het jaarthema "Bewustwording van GKIN als kerk" uit te werken houdt het Ministerium van de GKIN een preken serie over drie van de zeven gemeenten in het boek Openbaring 2 en 3. Wij willen vanuit deze gemeenten leren wat de identiteit van een kerk hoort te zijn. De boodschap aan de gemeenten in het boek Openbaring is nog steeds actueel voor ons als GKIN. In de ballingschap op het eiland Patmos kreeg apostel Johannes een openbaring van de Here Jezus, de Koning van de kerk. De Here Jezus wilde de zeven gemeenten in Klein-Azië (nu West-Turkije) bemoedigen in de dingen die goed gaan en vermanen in de dingen die niet goed gaan.

Onze lezing vandaag is gericht aan de gemeente in Efeze. Efeze was door keizer

Menjadi gereja yang kembali ke kasih mula-mula". Apa ciri khas gereja? Dalam hal apa gereja dikenal orang? Kalau pertanyaan ini kita tanyakan kemungkinan kita akan dengar: Gereja itu dikenal dari gedungnya. Gedung yang ada menara, lonceng, salib, atau yang ada ayamnya di atas menara.

Inilah 'bagian luar' dari gereja: gereja sebagai gedung dilihat secara tradisional. Tetapi apa 'bagian dalam' dari gereja? Apakah identitas kita sebagai gereja? Pertanyaan-pertanyaan ini akan kita renungkan di tahun ini, sebagaimana yang diformulasikan dalam tema kita tahun 2013 "Menyadari identitas GKIN sebagai gereja". Tema ini merupakan kelanjutan yang baik dari tema tahun yang lalu "Menyadari identitas kita sebagai orang Kristen".

Untuk menjabarkan tema "Menyadari identitas GKIN sebagai gereja" para pendeta tetap GKIN mengadakan seri khotbah membahas tiga dari tujuh jemaat di kitab Wahyu 2 dan 3. Melalui jemaat-jemaat ini kita ingin belajar apakah yang seharusnya menjadi identitas gereja. Berita kepada jemaat-jemaat di kitab Wahyu ini masih tetap aktual bagi kita GKIN. Di dalam pembuangan di pulau Patmos, rasul Yohanes mendapatkan wahyu dari Tuhan Yesus, Raja gereja. Tuhan Yesus ingin menguatkan ketujuh jemaat di Asia Kecil (sekarang di Turki Barat) dalam hal yang baik dan menegur dalam hal yang tidak baik.

Augustus tot hoofdstad van de Romeinse provincie Klein-Azië gemaakt; met meer dan 250.000 inwoners. Efeze was een handelsstad aan een grote verkeersweg tussen Oost en West. Een havenstad met veel licht aan de Aegeïsche Zee. De straten en pleinen lagen er mooi bij.

Oktober vorig jaar ging ik samen met een groep uit regio Amstelveen op Bijbelreis naar Turkije, waar wij de zeven gemeenten in het boek Openbaring bezochten. Ik zal enkele foto's van Efeze aan u laten zien als 'oleh-oleh'. U ziet hier de ruïne van de stad Efeze. Wij kunnen zien hoe welvarend en glorieus Efeze was.

In Efeze bevond zich de beroemde Bibliotheek van Celsus. De leeszaal was bekleed met marmer en in de nissen in de muren werden ongeveer 12.000 perkamentrollen bewaard.

Pembacaan kita hari ini tertuju kepada jemaat di Efesus. Oleh kaisar Agustus, Efesus dijadikan ibukota dari provinsi Romawi Asia Kecil. Penduduknya ada lebih dari 250.000 orang. Efesus adalah kota perdagangan di jalur penting antara Timur dan Barat. Efesus adalah kota pelabuhan di dekat laut Aegea yang terang benderang diterangi oleh cahaya lampu.

Jalan-jalan dan alun-alun kota terlihat indah.

Bulan Oktober tahun lalu saya bersama dengan grup dari regio Amstelveen pergi Bibletour ke Turki. Kami mengunjungi tujuh jemaat di kitab Wahyu. Saya akan memperlihatkan beberapa foto dari Efesus kepada anda sebagai oleh-oleh.

Anda lihat di sini reruntuhan kota Efesus. Kita lihat di sini betapa makmurnya dan jayanya kota Efesus.

Di Efesus juga ada perpustakaan Celcus yang sangat terkenal.

Er was ook in Efeze een stadion of amfitheater voor zeker 24.000 toeschouwers.

De tempel van de godin Artemis, één van de zeven wereldwonderen, stond ook in deze stad. (Zo moet de tempel van Artemis er hebben uitgezien)

In die tempel stond het beeld van Artemis
Efeze is dus een belangrijke stad. Voor de christenen is deze stad ook belangrijk. Op zijn tweede zendingsreis heeft apostel Paulus deze stad bezocht (Hand. 18:18-21). En tijdens zijn derde zendingsreis verbleef hij ongeveer drie jaar in deze stad (Hand. 19:8,10). Later heeft apostel Johannes op z'n oude dag hier gewoond. Misschien is dit wel de reden dat Efeze genoemd wordt als de eerste gemeente van de zeven gemeenten.

In het boek Openbaring zijn er veel symbolen. De engel van de gemeente in vers 1 wijst naar de voorganger in de gemeente. De Here Jezus heeft een zevental sterren in zijn hand. De zeven sterren zijn de engelen

Ruang bacanya dihiasi marmer dan di relung-relung tembok disimpan 12.000 gulungan-gulungan perkamen. Di Efesus juga ada stadion atau amfiteater yang bisa menampung 24.000 penonton.

Kuil dewi Artemis, satu dari 7 keajaiban dunia juga ada di kota Efesus. (Dari hasil rekonstruksi kira-kira seperti ini kelihatannya)

Di kuil ini berdiri patung Artemis

Jadi Efesus adalah kota yang penting. Bagi orang Kristen kota ini juga merupakan kota yang penting. Pada perjalanan penginjilannya yang kedua rasul Paulus mengunjungi kota ini (Kisah 18:18-21). Dan pada perjalanan penginjilan yang ketiga rasul Paulus tinggal tiga tahun di kota ini (Kisah

19:8,10). Kemudian rasul Yohanes juga tinggal di sini di usia tuanya. Mungkin inilah sebabnya Efesus yang pertama disebutkan dari tujuh jemaat ini.

Dalam kitab Wahyu ada banyak simbol. Malaikat dalam ayat 1 menunjuk kepada

van de zeven gemeenten. (zie Openbaring 1:20). Hijzelf houdt die engelen vast. Niemand kan ze uit zijn hand roven. Wat een troost en bemoediging! De Heer verblijft of wandelt tussen de zeven lampenstandaards/ kandelaren. Die lampen zijn die zeven gemeenten. De Heer is echt aanwezig in Zijn gemeenten. Zo gaat de Heer rond in de kring van gemeente om er over te waken, dat zij het licht van God verspreiden.

Er is genoeg positiefs te melden in de gemeente van Efeze: inzet, volharding, alert zijn op de waarheid. De gemeente van Efeze heeft ook veel verdragen om de naam

van Jezus. Kunt u positieve dingen noemen van onze gemeente? Soms zijn wij geneigd om alleen de negatieve dingen te benoemen. Maar Jezus laat ons hier zien hoe belangrijk het is om eerst het goede te benoemen. Dat wij dankbaar mogen zijn voor dingen die goed gaan.

Er waren veel dingen goed, maar wat God op de gemeente van Efeze tegen heeft is dat ze de eerste liefde hebben verlaten. De agape. De liefde van God. En dat is juist het allerbelangrijkste. Een kerk moet ten diepste herkend worden niet aan de buitenkant, maar aan het hart van de kerk, namelijk: liefde! Liefde tot God die voortvloeit in de liefde tot onze naasten.

In het Oude Testament vinden wij al een mooi beeld dat later wordt voortgezet in het Nieuwe Testament: God als de bruidegom en Zijn volk als de bruid.

penilik jemaat (pendeta) di dalam jemaat. Tuhan Yesus memegang ketujuh bintang di tangan kananNya. Tujuh bintang itu adalah ketujuh malaikat jemaat (penilik/ pendeta). (Lihat Wahyu 1:20). Ia memegang malaikat itu erat-erat. Tidak ada yang dapat merampas dari tanganNya. Suatu berita yang membawa penghiburan dan kekuatan! Tuhan berjalan di antara ketujuh kaki dian/ lampu emas. Dian/ lampu itu adalah ketujuh jemaat. Tuhan sungguh hadir di jemaatNya. Ia berjalan mengelilingi jemaatNya dan menjaga supaya jemaat tetap memancarkan terang Allah.

Kunt u positieve dingen noemen van onze gemeente? Soms zijn wij geneigd om alleen de negatieve dingen te benoemen.

Ada banyak hal positif yang ada di

jemaat Efesus: kerja keras, tabah, berjajaga dan tidak memberi tempat terhadap ajaran yang sesat. Jemaat Efesus juga sabar dan tidak putus asa meskipun menderita karena nama Yesus. Dapatkan anda menyebutkan hal-hal yang positif di jemaat kita? Kadang kita cenderung hanya bisa menyebutkan hal-hal yang negatif. Tetapi Tuhan Yesus memperlihatkan kita di sini bahwa penting untuk pertama-tama menyebutkan hal-hal yang positif. Kita boleh bersyukur atas segala sesuatu yang baik yang terjadi.

Ada banyak hal yang positif, tetapi keberatan Allah kepada jemaat di Efesus ialah bahwa mereka telah meninggalkan kasih yang mula-mula kepada Allah. Agape. Kasih Allah. Justru inilah yang paling penting. Gereja harus dikenali bukan dari 'bagian luarnya', tetapi dari 'jantung gereja', yaitu kasih! Kasih kepada Allah yang selanjutnya mengalir pada kasih kepada sesama.

Er is een liefdesrelatie tussen God en Zijn volk (Jeremia 2:2). Wat God van ons wil is onze liefde, meer dan iets anders. Hij heeft Zijn liefde allereerst aan ons gegeven, en Hij geeft ons nog steeds Zijn liefde elke dag.

Waarom herkennen wij de eerste liefde in de gemeente?

- Er is sprake van een hartstochtelijk gebedsleven en een gepassioneerde aanbidding. Bidden niet als een routinebezigheid.
- Er is honger naar het Woord van God.
- Er is verwondering over Gods genade.
- Er is vreugde in God en intimiteit met God.
- Er is hartelijke liefde voor de broeders en de zusters in de gemeente.
- Er is een diepe bewogenheid voor mensen die Jezus nog niet kennen.
- Er is een drang om te getuigen van de liefde van God (Waar het hart vol van is, daar loopt de mond van over).
- Er is bereidheid om God van harte en met vreugde te gehoorzamen. (1 Johannes 5:3).

Hoe kan het gebeuren dat wij de eerste liefde verlaten?

1 Loslaten van Gods geboden
Jezus zegt in Johannes 15:10 Je blijft in mijn liefde als je je aan mijn geboden houdt, zoals Ik me ook aan de geboden van mijn Vader gehouden heb en in zijn liefde blijf. Het liefhebben van God heeft alles te maken met de bereidheid je aan zijn geboden te houden. Let wel, vanuit liefde en dankbaarheid. Wanneer we Zijn geboden overtreden zal dat altijd een direct effect hebben op onze eerste liefde voor God. Zonden belemmeren onze relatie met God.

Dalam Perjanjian Lama kita menemukan gambaran yang indah yang selanjutnya diteruskan dalam Perjanjian Baru: gambaran Allah sebagai mempelai laki-laki dan umatNya sebagai mempelai perempuan. Ada hubungan cinta kasih antara Allah dan umatNya (Yeremia 2:2). Yang Allah kehendaki dari kita adalah kasih kita, lebih dari hal-hal yang lain. Dan kasih itu telah Ia berikan kepada kita, dan terus Ia berikan kepada kita tiap-tiap hari.

Dalam hal apa kita dapat mengenali kasih mula-mula di dalam jemaat?

- Ada kehidupan doa dan penyembahan yang penuh semangat. Berdoa bukan sebagai rutinitas belaka.
- Ada rasa lapar akan Firman Tuhan.
- Ada ketakjuban akan anugerah Allah.
- Ada sukacita di dalam Allah dan keintiman dengan Allah.
- Ada kasih yang sungguh terhadap saudara seiman di jemaat.
- Ada kerinduan yang dalam bagi orang yang belum mengenal Yesus.
- Ada keinginan kuat untuk bersaksi tentang kasih Allah
- Bersedia untuk mentaati Allah dengan sepuh hati dan dengan sukacita (1 Yohanes 5:3).

Bagaimana kita bisa sampai meninggalkan kasih yang mula-mula?

1 Melepaskan diri dari perintah Tuhan
Yesus berkata dalam Yohanes 15:10 'Jikalau kamu menuruti perintah-Ku, kamu akan tinggal di dalam kasih-Ku, seperti Aku menuruti perintah Bapa-Ku dan tinggal di dalam kasih-Nya'. Mengasihi Allah berkaitan dengan mentaati perintahNya. Mentaati perintah Tuhan tapi bukan karena takut tapi karena kasih dan syukur.

2 Liefde voor de wereld

De Bijbel herinnert ons eraan dat wij in de wereld zijn maar niet van de wereld. De gemeente is een vreemdeling op aarde. Een waarschuwing hierover vinden we in 1 Johannes 2:15 Heb de wereld en wat in de wereld is niet lief. Als iemand de wereld liefheeft, is de liefde van de Vader niet in hem. Een liefdesrelatie kan het niet bestaan als er andere liefdes zijn. Zo is het ook in de relatie tussen de gemeente en God. De liefde voor de wereld zal altijd een direct effect hebben op onze eerste liefde voor God.

3 Een derde oorzaak is dat we niet meer enthousiast zijn.

Dit is het gevolg van het loslaten van de eerste liefde, maar dit is ook een oorzaak. Het woord enthousiast komt van en-Theos en betekent letterlijk: In God zijn. In 1 Johannes 3:24 lezen we Wie zich aan zijn geboden houdt blijft in God, en God blijft in hem. Wanneer we niet meer in God zijn, wanneer wij niet meer enthousiast zijn, zullen wij vervreemden van God. Op een gegeven moment zal het vuur van de eerste liefde vervagen.

4 'Het doen' wordt belangrijker dan 'er zijn'.

Het vierde principe wordt duidelijk in het verhaal van Maria en Martha. Weet u het verhaal nog? Martha was zeer druk bezig voor Jezus, terwijl Maria eenvoudig aan Zijn voeten zat en naar Hem luisterde. Volgens Jezus had ze daarmee het beste deel gekozen. In de gemeente van Efeze waren ze heel actief en bezig met van alles en nog wat. Misschien was er geen dag zonder activiteiten in de kerk. Misschien hadden ze een hele geweldige Roadmap. Misschien hadden ze allerlei projecten naar binnen en naar buiten.

Jika kita melanggar perintah Tuhan maka ini akan berakibat langsung pada kasih mula-mula kita kepadaNya. Dosa menghalangi relasi kita dengan Allah.

2 Kasih terhadap dunia

Alkitab mengingatkan kita bahwa kita ada di dunia tetapi bukan dari dunia. Jemaat adalah orang asing/ peziarah di dunia ini. Nasihat ini kita temukan di 1 Yohanes 2:15 'Janganlah kamu mengasihi dunia dan apa yang ada di dalamnya. Jikalau orang mengasihi dunia, maka kasih akan Bapa tidak ada di dalam orang itu'.

Sebuah relasi cinta kasih tidak akan dapat bertahan kalau ada cinta yang lain. Demikian juga dengan relasi jemaat dengan Allah. Kasih terhadap dunia akan mempengaruhi kasih mula-mula kita kepada Allah.

3 Penyebab ketiga adalah: kita tidak lagi antusias. Ini adalah akibat dari melepaskan kasih mula-mula. Tetapi ini juga sekaligus satu penyebab. Kata antusias berasal dari kata en-Theos yang secara harafiah berarti: Di dalam Allah. Dalam 1 Yohanes 3:24 kita membaca 'Barangsiapa menuruti segala perintah-Nya, ia diam di dalam Allah dan Allah di dalam dia'. Kalau kita tidak lagi di dalam Allah, kalau kita tidak lagi antusias, maka kita akan semakin jauh dari Allah. Lama kelamaan api dari kasih mula-mula itu akan redup.

4 'Melakukan' menjadi lebih penting dari 'berada di sana'.

Prinsip yang keempat ini menjadi jelas di dalam kisah Maria dan Martha. Anda masih ingat kisahnya? Martha sibuk melayani Yesus, sementara Maria duduk di bawah kaki Yesus dan mendengarkannya. Menurut Yesus Maria memilih yang terbaik. Di dalam

Toch misten ze het allerbelangrijkste: de eerste liefde. Het doen was voor hen belangrijker geworden dan er zijn. Wanneer we zo druk bezig zijn voor God dat we geen tijd meer hebben voor Hemzelf zal dat altijd een direct gevolg hebben op onze eerste liefde voor God.

Het leven lijkt op een ingewikkelde labyrint (doolhof). Als wij verdwaald zijn, kunnen wij haast geen kant meer op. Wat wij nodig hebben is iemand die kijkt van boven. Iemand die zicht heeft op alles. Iemand die niet alleen weet waar wij zijn, maar ook waar wij naar toe moeten gaan.

Zo iemand is de Here Jezus. Daarom geeft Hij in vers 5 drie routes hoe wij terug kunnen gaan naar de eerste liefde. Er is een weg terug naar de eerste liefde.

1. Bedenk waar wij vandaan komen 'Bedenk van welke hoogte u gevallen bent...'

In Openbaring 2:5 geeft Johannes aan wat de route is om terug te gaan naar de eerste liefde. Het begint met het bedenken van welke hoogte we gevallen zijn. Terugdenken aan de tijd van onze eerste liefde. Denk terug aan toen: hoe gelukkig je relatie was met God. Toen die kenmerken van de eerste liefde nog aanwezig waren. Dan ga je beseffen hoe diep je eigenlijk bent gevallen. Bid dat God je eerste liefde herstelt!

2. Bekeren van alles wat afstand veroorzaakt 'Breek met het leven dat u nu leidt...'

Het tweede wat moet gebeuren is dat we ons gaan bekeren. Van zonden die tussen God en ons zijn in komen te staan. Van de liefde voor de wereld die in ons hart is ge-

jemaat Efesus mereka sangat aktif dan sibuk dengan segala sesuatu. Mungkin tidak ada hari tanpa kegiatan di gereja. Mungkin mereka punya Roadmap yang hebat. Mungkin mereka mempunyai banyak proyek ke dalam dan ke luar. Tapi toh mereka kehilangan yang paling penting: kasih mula-mula. 'Melakukan' menjadi lebih penting dari 'berada di sana'. Kalau kita begitu sibuk untuk Tuhan sampai kita tidak punya waktu untuk Dia, maka ini akan mempengaruhi kasih mula-mula kita kepada Tuhan.

Hidup ini ibaratnya seperti labirin yang sangat jelimet. Kalau kita tersesat kita tidak bisa kemana-mana. Yang kita butuhkan adalah seseorang yang melihat dari atas. Seseorang yang mempunyai pandangan menyeluruh. Seseorang yang bukan hanya tahu kita ada di mana, tetapi juga yang mengetahui ke arah mana kita harus berjalan.

Pribadi seperti itulah Tuhan Yesus. Karena itu di ayat 5 Ia memberikan tiga rute bagaimana kita bisa kembali ke kasih yang mula-mula. Ada jalan untuk kembali ke kasih mula-mula.

1. Pikirkan dari mana kita berjalan/memulai. 'Ingatlah betapa dalamnya engkau telah jatuh..'

Di Wahyu 2:5 rasul Yohanes menunjukkan rute untuk kembali ke kasih mula-mula. Mulai dengan memikirkan dari tingkat mana kita jatuh.

Ingat kembali akan masa-masa kasih mula-mula. Ingat kembali akan dulu: betapa bahagiannya hubungan kita dengan Allah. Pada waktu ciri-ciri kasih mula-mula ada. Maka kita akan menyadari betapa dalamnya kita jatuh. Berdoalah agar Allah memulihkan kasih mula-mula itu!

komen, waardoor we verdeeld zijn geraakt. Misschien zijn we niet meer zo enthousiast en moeten we weer terug naar het leven in verbondenheid met God. Misschien moeten we weer opnieuw gaan ontdekken dat bezig zijn voor God zonder de liefde helemaal niets is.

3. Terug naar de juiste instelling en motivatie 'en doe weer als vroeger ...' (HSV: doe de eerste werken)

De derde route naar de eerste liefde is dat we weer de eerste werken gaan doen. Het gaat hier om werken met de juiste motivatie. Actief zijn in de kerk niet voor de activiteiten zelf, maar voor God. Bezig zijn in de gemeente niet omwille van die bezigheid, maar omwille van God. Dienen in de gemeente niet om er zelf beter van te worden, maar uit liefde voor God. Kortom, bezig zijn voor God vanuit die hartstochtelijke eerste liefde. Dat is wat God zo graag in ons leven wil zien.

Wat is het bestaansrecht van een kerk, dat ook voor de GKIN geldt?

Het bestaansrecht van de kerk is niet bepaald door mensen, maar door Christus de Koning van de kerk. En Zijn criteria is: liefde! Een kerk moet herkend worden aan de liefde. Zonder liefde heeft een kerk geen bestaansrecht. Wij lezen verder in vers 5: 'Anders kom Ik naar u toe en neem Ik, als u geen berouw toont, uw lampenstandaard van zijn plaats.'

De lampenstandaard, kandelaar is het beeld van de gemeente, bedoeld als een licht in deze wereld. Als echter de eerste liefde is verdwenen en er volgt geen bekering, verliest de gemeente haar bestaansrecht.

2. Bertobat dari segala sesuatu yang membuat jarak . 'Bertobatlah dari dosa-dosamu ... (BIS)'

Yang kedua yang harus terjadi: kita bertobat. Bertobat dari dosa-dosa yang merintang hubungan kita dengan Allah. Dari kasih kepada dunia yang muncul di hati kita, yang membuat hati kita terbagi dua. Kalau kita tidak lagi antusias kita kembali kedalam hidup bersama Allah. Kalau kita sibuk dengan pekerjaan Allah kita kembali menyadari bahwa sibuk bagi Allah tanpa kasih tidak ada artinya.

3. Kembali ke sikap dan motivasi yang benar. 'lakukanlah lagi apa yang semula engkau lakukan'

Rute yang ketiga kembali ke kasih mula-mula ialah bahwa kita kembali melakukan pekerjaan yang mula-mula. Ini berarti bekerja dengan motivasi yang benar. Aktif di gereja bukan demi aktivitasnya, tetapi demi Tuhan. Sibuk di jemaat bukan untuk kesibukannya, tetapi untuk Allah. Melayani di jemaat bukan untuk mendapat keuntungan, tetapi karena kasih kepada Allah. Singkatnya, sibuk bagi Tuhan karena kasih mula-mula yang membara. Inilah yang Allah ingin lihat di hidup kita.

Apa yang merupakan syarat hidup sebuah gereja, yang juga berlaku bagi GKIN? Syarat hidup gereja tidak ditentukan oleh manusia, tetapi oleh Kristus Raja Gereja. Dan kriteriaNya adalah: kasih! Sebuah gereja harus dikenali dari kasih. Tanpa kasih gereja tidak mempunyai hak hidup. Kita membaca di ayat 5: 'Jika tidak demikian, Aku akan datang kepadamu dan Aku akan mengambil kaki dianmu dari tempatnya, jikalau engkau tidak bertobat.'

Dan zal God zelf er voor zorgen dat deze gemeente verdwijnt of z'n invloed zal kwijtraken. Je zou het zo kunnen zeggen: Waar de eerste liefde verdwijnt verandert de kerk in een religieus museum.

Tijdens de Bijbelse reis naar de zeven gemeenten in Openbaring besefte ik dat Turkije vroeger een christelijk land was. Maar nu vormen de christenen alleen 0,6 % van de hele bevolking daar (Census 2007). Bij mij rijzen de volgende vragen: Hoe zou de GKIN later zijn? Over 10 jaar, 50 jaar? Hoe zou het met de kerken in Nederland en in het Westen later zijn? Hoe zou het met de kerken wereldwijd zijn? Zal er voortgang en vooruitgang zijn?

In de brief aan de gemeente in Efeze leren wij vandaag over de belangrijke identiteit die hoort bij een kerk, namelijk de liefde! Laten wij een kerk worden die terug gaat naar de eerste liefde. Dat wij als GKIN meer en meer mogen groeien in liefde. Dat wij liefde centraal stellen in onze gemeente: liefde tot God en daaruit voortvloeiend liefde tot onze naaste. Dat wij als gemeente steeds loslaten wat niet bij liefde hoort (zoals het denken vanuit eigen belang, kwaadsprekerij, liefdeloos omgaan met elkaar). Laten wij als GKIN het licht van Gods liefde zichtbaar maken in wie wij zijn en in wat wij doen. Want daarvoor zijn wij geroepen als kerk. Amen.

Kaki dian/ lampu adalah gambaran dari jemaat, yang harus berfungsi sebagai terang di dunia ini. Kalau kasih mula-mula hilang dan tidak ada pertobatan maka jemaat kehilangan hak hidupnya. Maka Allah akan membiarkan jemaat hilang atau kehilangan pengaruhnya. Kita dapat mengatakan demikian: Di mana kasih mula-mula hilang, maka gereja akan menjadi museum religius.

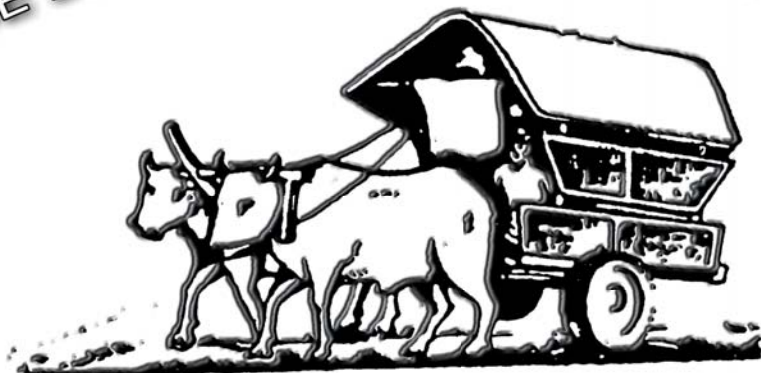
Ketika saya pergi Bible Tour ke tujuh jemaat di kitab Wahyu, saya menyadari bahwa Turki dulu adalah negara Kristen. Tetapi sekarang orang Kristen di sana hanyalah 0,6 % dari total jumlah penduduk (Sensus 2007). Di benak saya muncul pertanyaan-pertanyaan berikut: Bagaimana GKIN nanti? 10 tahun lagi, 50 tahun lagi? Bagaimana gereja-gereja di Belanda dan di Barat nanti? Bagaimana dengan gereja-gereja Tuhan di seluruh dunia nantinya? Apakah akan ada kelanjutan dan kemajuan?

Di surat kepada jemaat Efesus ini kita belajar hari ini tentang identitas penting dari gereja yaitu: kasih! Marilah kita menjadi gereja yang kembali ke kasih mula-mula. Bahwa kita sebagai GKIN terus menerus bertumbuh di dalam kasih. Bahwa kita menempatkan kasih sebagai pusat jemaat kita: kasih kepada Allah dan daripadanya kasih kepada sesama. Bahwa kita sebagai jemaat terus melepaskan diri dari apa yang tidak sesuai dengan kasih (misalnya memikirkan kepentingan sendiri, menjelekkkan orang, tidak menunjukkan kasih dalam relasi satu dengan yang lain). Marilah kita sebagai GKIN memancarkan kasih Allah. Memancarkan kasih Allah dalam 'siapa kita' dan memancarkan kasih Allah dalam 'apa yang kita lakukan'. Karena untuk itulah kita dipanggil sebagai gereja. Amin.

SINDS 1968 TOKO RAMEE

DE BESTE INDONESISCHE WINKEL

INDONESISCHE SPECIALITEITEN

Papsouwselaan 129 te Delft

(015) 256 39 71

Complete afhaalmaaltijden

Rijsttafelproducten

Catering

Voorradig: Vegetarisch eten

Scherpe prijzen en prima kwaliteit

Enorme sortering van oosterse producten

Zondag en maandag gesloten. Geen koopavond. Wij hebben geen filialen.

Bouwstenen van de GKIN

Dhr. Paul The Gwan Tjaij

Kunt u uzelf allereerst voorstellen?

Ik ben Paul The Gwan Tjaij en ben geboren in Pekalongan Midden Java en ben 73 jaar jong. Ik ben getrouwd met Sien The Oei Kiem Nio uit Malang die 20 jaar ouderling is geweest bij de GKIN. Wij zijn in 1967 getrouwd in Malang Wij hebben 3 dochters, allen getrouwd met Nederlanders en zijn gezegend met 10 gezonde kleinkinderen: 5 jongens en 5 meisjes.

In 1971 zijn wij geëmigreerd naar Nederland. Ik heb me in Nederland gespecialiseerd in de chirurgie en van 1982 tot 2005 was ik werkzaam als chirurg in 't Gooi. Wij wonen nu in Bussum.

Wat doet u in uw dagelijks leven en wat zijn uw hobby's?

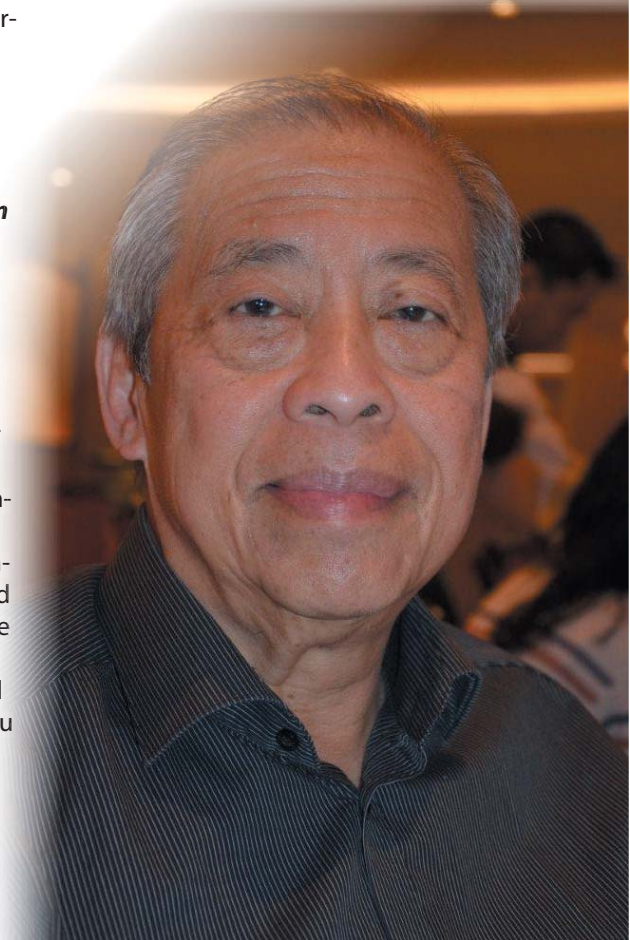
Een dag in de week heb ik nog een spreekuur voor acupunctuur en verder adviseer en begeleid ik patiënten uit Indonesië die hulp nodig hebben. Ook help ik ongedocumenteerden in detentie. Daarnaast zit ik in het bestuur van een oudstudentenvereniging uit Surabaya en ben betrokken in een stichting voor ouderenzorg voor ouderen in Indonesië. Mijn hobby's zijn fietsen, tennis, lezen en organiseren. Verder had ik in het verleden veel maatschappelijke activiteiten ontplooid en heb daarvoor een lintje gekregen en ben ik benoemd tot officier in de Orde van Oranje Nassau (april 2003).

Wat is uw favoriete vakantie?

Nieuwe plekken bezoeken en natuurlijk Indonesië.

Hoe lang zit u al bij de GKIN en hoe bent u hier terechtgekomen?

Wij waren al sinds het begin in 1986 bij de GKIN. Wij werden op de GKIN geattendeerd door wijlen heer Tan Gie Djien die wij goed kenden. Ik was katholiek en mijn vrouw was lid van GKI Tumapel in Malang. Daarna heb ik in 1993 belijdenis gedaan bij Ds Budiman in Amstelveen.

Welke functies hebt u binnen de GKIN (gehad)?

In het begin in 1987 werd ik als adviseur gevraagd door de heer Yo Bwan Hie, Tan Tjiauw Yong en Tan Gie Djien om deze jonge kerk te helpen in de organisatie. Ik was toen nog katholiek. Dat typeert de oecumeniciteit binnen de GKIN. Daarna was ik voorzitter van de kerkordecommissie voor de eerste periode van 13 jaar. In 2002 was de Indonesische versie klaar. Ik had beloofd dat als de kerkorde werd aangenomen ik belijdenis zou doen. Zo gezegd zo gedaan. Het duurde nog 5 jaar voordat de Nederlandse versie klaar was in 2008. Eindelijk was ik na 18 jaar voorzitter af bij de kerkordecommissie. Door het vertrek van Margie Teillers kwam de plaats van voorzitter vacant. Toevallig liep eind 2012 mijn termijn als voorzitter van SKIN (Samen Kerk In Nederland www.skinkerken.nl) af. Ik was daar sinds 1995 actief in het bestuur en de laatste 5 jaar als voorzitter. Hier heb ik veel ervaring opgedaan in het kerkelijk werk vooral de aspecten van migrantenkerken

en huidige vormen van geloofsbeweging en -beoefening. Op 24 februari 2013 werd ik bevestigd als ouderling in de regio Amstelveen en op 20 april als voorzitter van de landelijke kerkenraad van de GKIN. Deze functie heb ik na veel aarzeling, worsteling en gebed aangenomen nadat ik overtuigd was dat God mij inderdaad geroepen had.

Met uw functie in de GKIN, wat wilt u bereiken en op welke manier?

Zoals ik in mijn brief heb gezegd zie ik als mijn belangrijkste taken: verbinden, vertegenwoordigen, aanmoedigen, dienen en vooral luisteren. Samen zullen dan gaan werken aan onze missie voor Gods koninkrijk in Nederland.

Ik hoop dat God ons werk zal zegenen en dat wij groeien in geloof en omvang en ik hoop daar een bijdrage aan te kunnen leveren.

Wat betekent geloof voor u persoonlijk?

Geloof is de basis van mijn handelen. Soms

is het moeilijk om je geloof uit te dragen, vooral in je werk. Toch probeer ik dat altijd te getuigen, want immers alleen door het geloof wordt je behouden.

Wat is uw favoriete lied en Bijbelvers?

Mijn favoriete lied is: "What a friend we have in Jesus", immers hoe diep je zorgen ook zijn, Jezus is er altijd voor jou. Mijn favoriete Bijbeltekst is Marcus 12 : 30 -31: Heb de Heer, uw God lief met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met heel uw verstand en met heel uw kracht, het op een na belangrijkste is dit: Heb uw naaste lief als uzelf. Er zij geen geboden belangrijker dan deze.

Volgens mij vervat dit het hele evangelie. De volgorde is voor mij belangrijk. Eerst moet je God liefhebben daarna jezelf en je medemens. Eerst moet je God liefhebben met je hart (dus met jouw gevoelens / emotie), dan met je ziel (je leven), dan pas je verstand (ratio). Daarna moet je je best (kracht) doen om Gods wil uit te voeren.

Helaas zijn wij mensen, geneigd alles met ons verstand te beargumenteren. Ook is het belangrijk dat je jezelf liefhebt, veel mensen denken dat je je moet opofferen voor andere mensen. Zij begrijpen dan niet dat voordat je jezelf kan opofferen of werken voor de Heer je eerst goed voor jezelf moet zorgen, je lichaam moet respecteren dan pas kan je optimaal jouw naasten liefhebben.

Deze tekst is altijd mijn leidraad geweest en wil ik graag met jullie delen, want het heeft erg geholpen bij het nemen van moeilijke beslissingen.

Welke dingen kunnen volgens u binnen GKIN verbeterd worden?

De GKIN is gastvrij en geeft een deken van warmte voor haar leden. De saamhorigheid (bij de bazaar en andere activiteiten) is uitstekend. Dit geldt voor alle regio's. Toch zijn er individuen die soms uit goede wil de boel verstoren omdat zij hun mening willen doordrukken. Ook is het roddelcircuit na al

die jaren, hoewel minder, nog altijd aanwezig. De klikjesvorming is helaas ook nog steeds niet verdwenen.

Tot slot, is er nog iets wat u wilt meegeven aan de lezers van **GKIN Nieuws**?

De GKIN is een fantastische kerk. Een kerk waar ik me erg thuis voel.

Toch wil dit meegeven: luister goed naar elkaar, respecteer de mening van je broeder of zuster, vertrouw elkaar, wijs niet meteen met je vinger, maar onderzoek eerst alles en behoud het goede.

Vermaan elkaar op een liefdevolle manier. In al je handelen vergeet niet dat Jezus voor jou gestorven is. Doe zoals je denkt wat Jezus zou doen in het geval/probleem dat je tegenkomt (WWJD: What would Jesus do?). Toon compassie voor je medemens. Dan zullen wij als kerk er wel bij varen en zal de GKIN echt een kerk zijn zoals de Heer dat wil, namelijk: "a happy family in Christ".

Dagboek van DB

Het wel en wee van een voorzitter

Brief aan de Gemeente GKIN

Eenheid en Harmonie

GKIN a happy family in Christ

Marcus 3:24-25

"Als een gemeenschap innerlijk verdeeld is, zal die gemeenschap niet stand kunnen houden."

Als u deze brief leest leven wij in de periode van de zondagen na Trinitatis ook wel Hoogfeest van de Heilige Drie-eenheid (latijn: trinitas) of Drievuldigheidszondag genoemd. Dit is de kerkelijke naam voor de zondag na Pinksteren. De zondagen tussen Trinitatis en Advent (vier weken voor Kerst) hebben als naam "de rangorde na Trinitatis".

De Heilige Drie-eenheid, God de Vader, de Zoon en de Heilige Geest is ons ultieme voorbeeld van hoe wij één kunnen zijn ondanks onze verschillen. Voor de meeste van ons Christenen is deze periode een mooie stille tijd, van vakantie, van zomer en een tijd om tot onszelf te komen.

Allereerst wil ik de hele Gemeente GKIN bedanken voor het vertrouwen dat u mij gegeven heeft om als voorzitter dienstbaar te mogen zijn voor God en de gemeente. Ik zie de volgende taken als mijn belangrijkste taken: verbinden, vertegenwoordigen, aanmoedigen, dienen en vooral luisteren. Uiteraard is dit alleen mogelijk met de zegen en de hulp van de Heer en de leiding van de Heilige Geest.

Ik zal mijn uiterste beste doen om samen met jullie allemaal als medewerkers van Gods Koninkrijk zijn Naam groot te maken en onze gemeente op te bouwen in groei en geloof. Voorwaarde is dat wij goed luisteren en daarna doorpakken.

Wat betekent goed luisteren? Goed luisteren betekent luisteren naar de ander, zijn of haar mening respecteren, samenvatten, eventueel doorvragen. Daarna kunnen we de problemen aanpakken en dan samen het werk voor de Heer doen.

Als ik denk aan dienen, dan zie ik het beeld van de Heer Jezus die de voeten van Zijn discipelen wast. Uiteraard zullen wij diverse meningen hebben. Maar dat zal geen probleem zijn als wij goed naar elkaar luisteren en het belang van de ander vooropstellen.

Immers, het is als in een familie. Ook in onze familie hebben we weleens ruzie. De een wil dit en de ander wil dat. Maar meestal komt het goed omdat wij in ons diepste wezen weten dat wij erg veel van elkaar houden, elkaar respecteren en elkaar vertrouwen. En bovenal dat wij elkaar nodig hebben.

Ik heb een droom. Mijn droom is dat de GKIN een gelukkige familie is in Christus.

Met groet en Zegenbede van de levende Heer,
Paul The Gwan Tjaij
Voorzitter Landelijke Kerkenraad

Het cadeau

Hans Cieremans

Als de som van moleculen,
als product van de chemie,
te herleiden tot formule
of een wet van energie.

Zo verklaart men soms het leven
in de naam der wetenschap.

Boeken zijn er vol geschreven
door geleerden, reuze knap.

En natuurlijk is het wel waar:
'Mensen zijn tot veel in staat'.
't Leven is geweldig 'maakbaar',
maar 't blijft menselijke maat.
Als geleerden ons vertellen,
hoe goed ook beredeneerd,
dat de mens bestaat uit cellen,
wordt de mens genivelleerd.

Want scheikundig' elementen,
die verklaren alles niet.
Zij zijn zonder argumenten:
'Wat is liefde, wat verdriet?'
Ja, de wetenschap blijft steken
met bewijzen op niveau.
Dus het leven blijft een teken
van een Goddelijk cadeau.

...are a gift.

Bekende Lieder en hun verhaal

Een vaste burcht is onze God

Een vaste burcht is onze God (Ein feste Burg ist unser Gott)

*Een vaste burcht is onze God, een toevlucht voor de zijnen!
Al drukt het leed, al dreigt het lot, Hij doet zijn hulp verschijnen!
De vijand rukt vast aan; met opgestoken vaan;
hij draagt zijn rustig nog van gruwel en bedrog,
maar zal als kaf verdwijnen!*

*Geen aardse macht begeren wij, die gaat welras verloren.
Ons staat de sterke Held ter zij, die God ons heeft verkoren.
Vraagt gij zijn naam? Zo weet, dat Hij de Christus heet,
Gods eengeboren Zoon, verwinnaar op de troon:
de zeeg' is ons beschoren!*

*Gods woord houdt stand in eeuwigheid en zal geen duimbreed wijken.
Beef, satan! Hij, die ons geleidt, zal u de vaan doen strijken!
Delf vrouw en kind'ren 't graf, neem goed en bloed ons af,
het brengt u geen gewin: wij gaan ten hemel in
en erven koninkrijken!*

NH 96, UAM 128, EL 244a; Zie ook NH 97, EL 244b; LvK 401; UAM 129
M.Luther (1483-1546)
Vertaling: J.J.L. ten Kate (1819-1889)

Bij Luthers bekendste lied, ten onrechte allen nog op Hervormingsdag (31 oktober) gezongen, lijkt het verhaal voor de hand te liggen. Luther moet het als een heel vrije bewerking van psalm 46 gedicht hebben voor of na de Rijdsdag te Worms in 1521, waar hij naar eigen woorden naar toe zou gaan, al waren er evenveel duivels als pannen op de

daken. De vijand is dan behalve de satan vooral de paus. Daar het lied echter pas in 1527 of 1528 door Luther aan de openbaarheid is prisgegeven, zou het heel vreemd zijn dat hij, die altijd en overal op zoek was naar geestelijke liederen om de kerkelijke gemeente te leren zingen, het zo lang in de la van zijn schrijftafel heeft laten liggen.

Zeker, de vervolging van rooms-katholieke zijde klinkt er nog wel in door – een van zijn studenten had pas geleden het leven gelaten op de brandstapel – maar ook andere ‘vijanden’ lieten zich gelden: het drukkende leed van zijn lichamelijke lijden, veroorzaakt door nierstenen; een hevige pestepidemie, die las gevolgd had dat ook in Wittenberg veel graven gedolven moesten worden; de met opgeheven vaan oprukkende Turken,

die geheel Europa aan de islam wilden onderwerpen en in 1529 al voor de poorten van Wenen stonden. In alle nood wist Luther echter, dat God met Zijn Woord en hulp nabij is.

*Bron: Bekende liederen en hun verhaal,
drs. H. van 't Veld*

TOKO

JADI

Indonesische delicatessen

Openingstijden:
dinsdag t/m zondag
14.00 - 20.30
maandag gesloten

Torenlaan 21a, 1251 HE Laren

 (035) 531 8788

 (035) 538 1311

GKIN kent al heel lang het diaconale werk, want dat is een van de taken van een kerk, zoals beschreven staat in onze Uitvoeringsbepalingen bij de Kerkorde / Tata Laksana artikel 30 en de realisatie hiervan in artikel 51 (Commissie voor Getuigenis en Dienstbetoon).

Tot 2009 werd het diaconale werk gedaan door het Dagelijks Bestuur (DB). Het DB behandelde alle binnengekomen aanvragen voor steun aan diverse projecten en zorgde, in overleg met de Landelijke Kerkenraad, voor eventuele toekenningen. Echter het diaconale werk is meer dan alleen het toekennen van gevraagde steun. De Landelijke Kerkenraad was van mening dat ook artikel 51 van de Uitvoeringsbepalingen / Tata Laksana ten uitvoer gebracht moet worden.

In juni 2009 heeft de Landelijke Kerkenraad de aanbeveling opgevolgd van de werkgroep die in haar opdracht had onderzocht hoe de GKIN haar taak zou moeten invullen op het gebied van diaconie en evangelisatie, en is een Commissie voor Getuigenis en Dienstbetoon, ofwel Komisi Diakonia en Marturia (KDM), geïnstalleerd. Artikel 51 uit de Uitvoeringsbepalingen luidt: "De functie van Komisi Diakonia en Marturia is het ondersteunen van de Landelijke Kerkenraad en de regionale kerkenraden in het ontwikkelen van diaconie (dienstbetoon) en marturia (getuigenis/ evangelisatie) van GKIN." Met deze opdracht is het beleid van de Komisi Diakonia en Marturia gevormd.

Missie: Christelijke levenshouding

De KDM wil onze naasten helpen en hen een gevoel van Gods Liefde geven, zowel materieel als (en vooral) immaterieel.

Visie: droom die werkelijkheid wordt

De visie van de KDM is een praktische aanvulling op de missie, als volgt vertaald:

- *Kleinschaligheid*
KDM zal zich met kleinschalige projecten bezighouden.
- *Ervaring uitwisseling*
De bedoeling is dat er op dit terrein netwerken komen waarin ervaringen worden uitgewisseld om te komen tot een plan van aanpak.
- *Samenwerken met de lokale kerken en christelijke instellingen*
Om de doelgroep beter te bereiken, wordt er naar gestreefd om tot een aantal afspraken te komen over samenwerking op bepaalde onderwerpen met de lokale kerken en christelijke instellingen zowel in Nederland als in Indonesië.
- *Helpende hand oftewel "olie in de machine"*
De rol die de KDM zal spelen in een bestaand project is hulp als "olie in de machine". Dit houdt in dat KDM ondersteuning geeft aan een project waar dit nodig is, zodat een project doorgang kan vinden. Een project moet niet (volledig) afhankelijk zijn van KDM.

Doelgroep

GKIN, Kerken en Christelijke instellingen die in financiële of materiële nood zitten zowel in Nederland als in Indonesië. KDM richt zich op en is er voor iedereen die in nood ver-

keert; onze aandacht gaat naar de kinderen, die onze toekomst vormen.

Werkwijze

De aanvragen worden onderverdeeld in 3 categorieën:

- Acuut: bijvoorbeeld rampen
- Korte termijn (1 jaar): bijvoorbeeld gevolgen van rampen
- Lange termijn (3 – 5 jaar): bv start van een project, of een project in groei

Aanvragen worden beoordeeld op o.a.:

- Doelstellingen die geformuleerd zijn, hun missie en visie
- Noodzaak
- Begroting
- Controleerbaarheid
- Aanwezigheid van andere sponsors

Wat belangrijk is voor de KDM om te beslissen of een aanvraag wordt gesteund of niet, is het aantonen van zelfredzaamheid van de aanvrager. Zoals KDM in haar visie heeft beschreven, wordt er alleen een helpende hand gereikt. Dit betekent dat het project doorgang vindt en dat het project niet alleen afhankelijk is van de steun van KDM.

Projecten

KDM heeft aan 2 projecten die voldoen aan de criteria ondersteuning toegezegd.

Deze zijn:

1. De Tanjung Benoa Streetkids in Tanjung Benoa – Nusa Dua in Bali
2. Wisma Harapan Anak Anak – Childrens Hoop, een weeshuis in Bali

De **Tanjung Benoa Streetkids** krijgt ondersteuning voor de opbouw van hun (zondag)school voor de straatkinderen. Bij dit project "Tanjung Benoa" steunt KDM slechts een gedeelte van de verbouwing van de

zondagschool o.l.v. pater Bleecke. Gezien de aard van het project heeft KDM besloten om dit project als een lange termijn project aan te merken. Het betekent dus dat KDM dit project steunt voor 3 jaar.

Childrens Hoop/Wisma Harapan krijgt ondersteuning voor de schoolgaande kinderen, specifiek voor de kinderen die examens moeten afleggen. De voorwaarde die hieraan verbonden is, is dat zodra men afgestudeerd is en werk gevonden heeft, men dan ook een bijdrage levert aan deze stichting.

Tot slot: De KDM legt verantwoording af aan Landelijke Kerkenraad tijdens de Landelijke Kerkenraad Vergadering die 2 x per jaar wordt gehouden.

Huidige bestuursleden en leden KDM:

Voorzitter :

zr. Yanky Horsting–Ong (RWDH)

Secretaris :

zr. Patricia H. Kwa-Soekarno (AM)

Penningmeester:

br. Boy – J.W. Swart (RWDH)

Leden:

br. Paul The Gwan Tjaij (ex officio) (AM)

zr. Manik Kharismayekti (RWDH)

zr. Patricia Verhaar (RWDH)

Contact

Aangezien deze commissie 'nieuw' is, zal dit ongetwijfeld veel vragen oproepen. Voor meer informatie over deze commissie kunt u terecht bij ieder van de bestuursleden of u kunt ook een e-mail sturen naar kdm@gkin.org.

Rekeningnummer KDM - GKIN: 8587314

t.n.v. Commissie Diaconie en Marturia

Yanky Horsting-Ong

GKIN Actief! regio Schiedam/Dordrecht

Liefdesmaal en herbevestiging van dhr. Hans Tromer tot ouderling

Elk jaar vieren we Valentijnsdag samen. Valentijnsdag is een dag waarop geliefden elkaar extra aandacht geven met cadeautjes, bloemen of kaarten. Op 24 februari dit jaar was het weer tijd voor het liefdemaal. Inmiddels een vaste traditie binnen de GKIN regio Schiedam / Dordrecht.

Dit maal werd het gehouden op een nieuwe locatie: de Immanuelkerk in Rotterdam. Het liefdemaal was een bijzonder moment voor ons. Omdat de keuken op deze locatie niet beschikbaar is, waren er enige aanpassingen en wat improvisatietalent nodig. Gelukkig dat we het wel goed samen opgelost hebben. Het gaat weer terug naar de liefde, zoals Paulus in Galaten 5:22 geschreven heeft, is dit het eerste deel van de vrucht van de Geest.

De improvisatie was een succes. De eredienst en het liefdemaal waren een mooie eenheid geworden, met liefde als een bodem en als versiering vrolijkheid en gezelligheid boven op de top. De liefde maakt ons meer gebonden en sterker naar elkaar. Dank God, wat een warme gemeente hebben wij!. En de tweede gebeurtenis op deze dag was ook een bijzondere gelegen-

heid, omdat onze Hans Tromer opnieuw bevestigd werd als ouderling. Dat maakte onze blijdschap meer compleet.

Tevens hadden wij twee speciale dienaren van God in ons midden, dhr. Adham K. Satria, vicaris als een prediker en ds. Stanley Tjahjadi als de bedienaar van de bevestiging van onze Hans Tromer. Dit in combinatie met de aanwezigheid van broeder Peter van Duijn met zijn korte welkomstwoorden maakte de sfeer meer gepassioneerd.

Het was mooi om te zien dat onze Hans Tromer zichtbaar en hoorbaar geëmotioneerd raakte tijdens zijn eigen korte toespraak na de bevestiging. Dat hij blij was met de steun van zijn gezin. Hij waardeert ook zijn vrouw die bezorgd is en op zijn gezondheid let. Hij is dankbaar voor de gezondheid die hij heeft terug mogen ontvangen. Deze korte toespraak maakte diepe indruk op onze gemeente.

Verder is onze Hans beschreven in een interview. Hij en zijn familie kwamen in 1987 bij de GKIN regio Schiedam / Dordrecht, dus hij is geen nieuwkomer. Hij is bekend zowel in de regio als landelijk. Want hij was al eerder ouderling. Hij vertelt dat ouderling immers geen erebaan of gelegenheidsbaantje is. Het is medeverantwoordelijk zijn voor het welzijn van de gemeente. Dit kan gebeuren door inspiratie van de Heilige Geest en natuurlijk blijft het gebed, daar waar gesprekken verstommen.

In verband met de verhuizing van de Grote of St Janskerk in Schiedam naar de Immanuelkerk te Rotterdam heeft hij gezegd dat de nieuwe kerk, een nieuwe uitdaging en begin is.

Er is nu dus sprake van een grote stad met mogelijkheden om meer mensen te bereiken. Hij wenst als een lid van de kerkenraad dat er nog mannen geroepen worden om medeverantwoordelijkheid te dragen voor de kerk Gods. Bij God is niets onmogelijk. God vraagt niet wat we niet kunnen doen, maar wel gebruik te maken van ons gegeven talenten.

Gevolg is dat we niet alles hoeven te kunnen, maar wat we kunnen moeten doen. Het verzoenende werk van Christus is volbracht door genade. Dat is het hoogste punt van ons geloven.

Dankjewel Hans.

Ilona Peters & Aditya Gunawan

GKIN Actief! regio Amstelveen

Gemeentetoerusting 15 juni 2013

Thema: **“I am the church, you are the church, we are the church together”**

o.l.v. ds. Rahmiati Tanudjaja, ondersteund door ds. Johannes Linandi

Ds. Rahmiati Tanudjaja is docent op de Theologische universiteit Saat in Malang. Wat zij ons leerde is het perspectief van God t.a.v. de wereld, de kerk en ons. De kern van het verhaal is dat wij gered zijn vanuit Gods genade voortkomend uit zijn liefde voor ons. Zodoende kunnen wij ons op niets laten voorstaan en zijn wij altijd gericht op degene aan wie wij toebehoren. Immers niets is van onszelf, wij zijn slechts rentmeesters of het gaat om materieel bezit of dat het gaat om gaven. De kerk bestaat uit ons, uit mensen die geroepen zijn en in het uitvoeren van de gezamenlijke missie om te getuigen van God zijn wij de ledematen en Christus het hoofd.

Er werd in groepen gesproken over wat de GKIN zou kunnen doen om aan de missie te voldoen en wat zij daarvoor nodig heeft. Ook was er ruimte voor persoonlijke reflectie in een moment van stilte en het lezen van psalm 139.

De opkomst van ruim 40 mensen was boven verwachting. Het was fijn om op zo'n manier nader tot God en tot elkaar te komen, het voelde als een gezegende bijeenkomst.

Gelezen bijbelgedeelten:

Deuteronomium 7:7-8 “wij zijn als mensen uitverkoren uit genade van God, voortkomend uit zijn liefde. In die relatie is geen sprake van verplichtingen en rechten.”

Efeziërs 2:8-10 “God roept de mens die door genade is gered. Zodoende kan geen enkel mens zich op iets laten voorstaan. Het is een geschenk van God.”

De oproep is om God door je doen en laten te openbaren - een levende getuige te zijn.

De relatie met God is die van:

Schepper - Hij bepaalt het doel en de spelregels, deze zijn te lezen in de bijbel.

Eigendom - Wij zijn rentmeesters over alles wat God ons gaf, derhalve is niets ons eigen bezit, het blijft van God (Matteus 25:14).

Heer - De slaaf blijft onder alle omstandigheden gericht op zijn heer, kent zijn heer, daarom is ook de bijbel zo belangrijk Romeinen 14:7-9 hierin wordt het doel beschreven.

Het perspectief van God t.a.v. ons: begint met ons af te vragen wie we zijn, van wie we zijn, wat is ons doel, hoe moeten we dat bereiken.

Het perspectief van God t.a.v. de kerk: wie is de kerk, van wie is de kerk, wat is het doel van de kerk en hoe moet de kerk die bereiken, wat is de missie van de kerk in de wereld (Matteus 16:18, I Thess 1:1).

In de missie van een Christen, namelijk leven tot Gods eer is sprake van integratie op alle leefgebieden, het is niet goed als het ene teveel ten koste gaat van het ander (v.b.: een student die rond kerst niets aan zijn tentamens doet vanwege bediening in de kerk).

Er zijn 4 fasen in een Christenleven:

Fase 1 -> uitproberen

Fase 2 -> beslissen en verdiepen

Fase 3 -> verlaten oude leven, dichterbij God komen

Fase 4 -> leeft alleen voor God

Benadrukt werd dat het niet gaat om uiterlijkheden maar om een echte verandering van leven. Hierbij is de relatie met God en de verantwoordelijkheid om te leven volgens Zijn wil persoonlijk en niet overdraagbaar. Een waarschuwing ging uit naar de kerkbezoeker die in de preek altijd iets herkent wat "voor de ander" geldt.

Johannes 5:6 De vraag "wilt u genezen worden?" is een wezenlijke vraag, immers een

mens kan aan zijn beperkingen gewend raken en hierop nee zeggen. Met de genezing komt ook de verantwoordelijkheid voor het eigen leven en leven naar Gods wil.

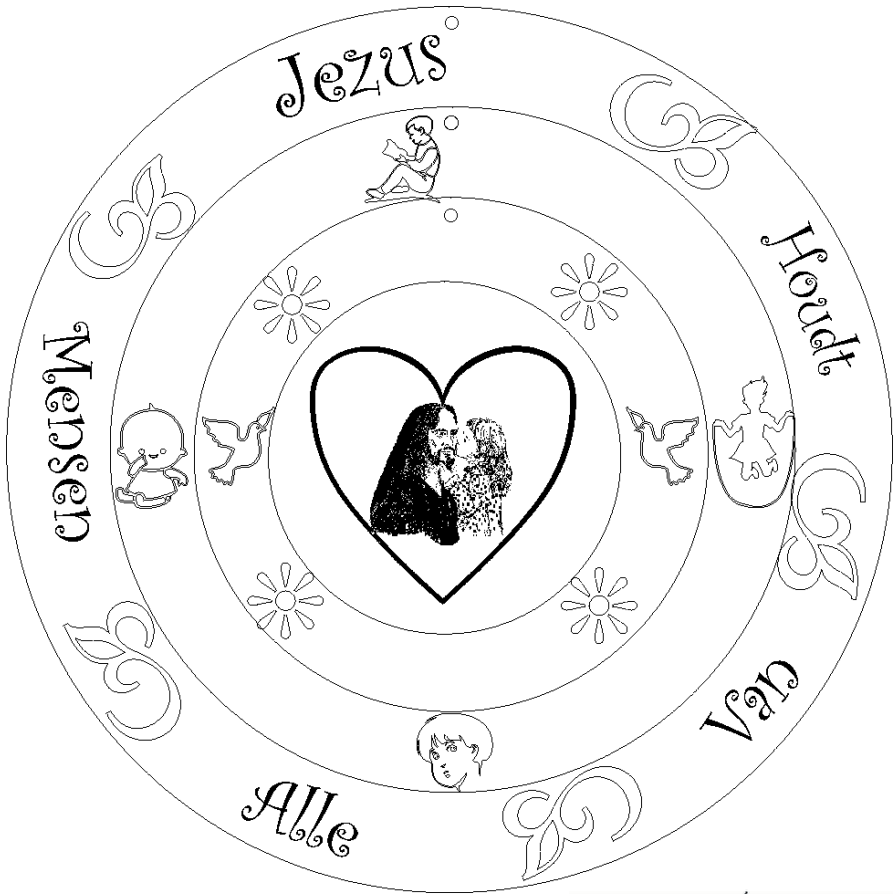
Andere bijbelverzen die langskwamen:

- Mat 7:21-23
- Fil 3:13b-16
- Mat 22:36-39
- I Cor 9:23-27
- Fil 2:12
- Rom 12: 1-2
- Mat 16:24-26
- Fil 3:7-8

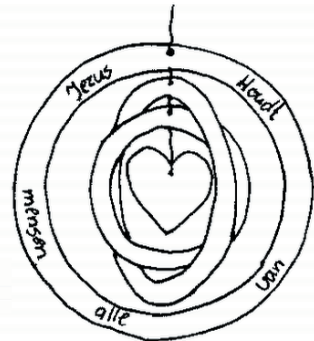

Kinderrubriek: Onderbouw Knutselen

- * print deze plaat uit en plak het op een stevig stuk papier.
- * mooi kleuren, en de cirkels en het hartje uitknippen.
- * gaatjes in de bovenkant van de cirkels prikken en met touwtjes aan elkaar maken.

Preekrooster juli t/m september 2013

7 JULI

AM	ds. H.P. Brandsma <i>N+I</i>
RW	ds. J. Slob <i>N+I</i>
DD	mw. ds. D. Janssens-Sahertian <i>N+I</i>
AR	ds. M. Tahitu <i>N+I</i>
TB	ds. S. Tjahjadi <i>N+I</i>

14 JULI

AM	ds. J. Linandi <i>N+I</i>
DH	ds. J. de Klerk <i>N+I</i>
SD	ds. L.P.J. van Bruggen <i>N+I</i>
NM	Dr. L. Purwanto <i>N+I</i>
TB	mw. ds. Y. Pantou <i>N+I</i>

21 JULI

AM	Dr. C. de Jonge <i>N+I</i>
RW	ds. H.A. van Dop <i>N+I</i>
DD	mw. ds. I.A.R. Pattinama <i>N+I</i>
AR	ds. J. van de Wal <i>N+I</i>
TB	vic. Adham K. Satria M.A. <i>N+I</i>

28 JULI

AM	mw. Dr. N.K. Atmadja <i>N+I</i>
DH	ds. M. Tahitu <i>N+I</i>
SD	ds. J. Linandi <i>N+I</i>
NM	vic. Adham K. Satria M.A. <i>N+I</i>
TB	ds. L.P.J. van Bruggen <i>N+I</i>

4 AUGUSTUS

AM	ds. L.P.J. van Bruggen <i>N+I</i>
RW	mw. Dr. N.K. Atmadja <i>N+I</i>
DD	vic. Adham K. Satria M.A. <i>N+I</i>
AR	mw. ds. D.A. Krismawati <i>N+I</i>
TB	vic. Adham K. Satria M.A. <i>N+I</i>

11 AUGUSTUS

AM	mw. Dr. N.K. Atmadja <i>N+I</i>
DH	ds. B.F. Drewes <i>N+I</i>
SD	ds. M. Tahitu <i>N+I</i>
NM	mw. ds. N.N. Hoyer-Fangggidae <i>N+I</i>
TB	vic. Adham K. Satria M.A. <i>N+I</i>

18 AUGUSTUS

AM	mw. ds. N.N. Hoyer-Fangggidae <i>N+I</i>
RW	ds. L.P.J. van Bruggen <i>N+I</i>
DD	ds. H.A. van Dop <i>N+I</i>
AR	vic. Adham K. Satria M.A. <i>N+I</i>
TB	mw. B. Tjipta Sari M.K. MSc. <i>N+I</i>

25 AUGUSTUS

AM	ds. J. Slob <i>N+I</i>
DH	ds. S. Tjahjadi <i>N+I</i>
SD	mw. ds. N.N. Hoyer-Fangggidae <i>N+I</i>
NM	mw. Dr. N.K. Atmadja <i>N+I</i>
TB	vic. Adham K. Satria M.A. <i>N+I</i>

Landelijk Kerkelijk Bureau ING

Heuvelstraat 141
5038 AD TILBURG
rekeningnummer:
26.18.290 te Den Haag
✉ LKB@gkin.org

Scriba

☎ (06) 218 97 717
✉ scriba@gkin.org

Rabobank

rekeningnummer:
30.23.01.305 te Den Haag

GKIN is ingeschreven bij de Kamer van Koophandel onder nummer **27.34.55.44** en is bekend bij de Belastingdienst als een ANBI instelling.

N+(I) Preek Nederlands / samenvatting beamer Indonesisch
N+I Preek in zowel Nederlands als Indonesisch
I+(N) Preek Indonesisch / samenvatting beamer Nederlands

Aanvangstijd diensten **13.30 uur**, behalve Amstelveen (AM), Nijmegen (NM), Rijswijk (RW) om **14:00 uur**, of Tilburg (TB) om **10:00 uur** of anders vermeld.

1 SEPTEMBER

AM	ds. S. Tjahjadi - Heilig Avondmaal <i>N+I</i>
RW	ds. J.G. Luinstra <i>N+I</i>
DD	vic. Adham K. Satria M.A. <i>N+I</i>
AR	ds. J. Linandi <i>N+I</i>
TB	mw. ds. D. Janssens- Sahertian <i>N+I</i>

8 SEPTEMBER

AM	ds. J. Linandi - doopdienst <i>N+I</i>
DH	vic. Adham K. Satria M.A. <i>N+I</i>
SD	ds. S. Tjahjadi - Heilig Avondmaal <i>N+I</i>
NM	Dr. C. de Jonge <i>N+I</i>
TB	ds. S. Tjahjadi - Heilig Avondmaal <i>N+I</i>

15 SEPTEMBER

AM	ds. S. Tjahjadi <i>N+I</i>
RW	mw. ds. L. Roersma <i>N+I</i>
DD	ds. J. Linandi <i>N+I</i>
NM	14:00 uur! vic. Adham K. Satria M.A. Remonstrantsdoopgezindekerk <i>N+I</i>
TB	mw. ds. S.M. Winckler- Huliselan <i>N+I</i>

22 SEPTEMBER

AM	Dr. J. van 't Kruis <i>N+I</i>
DH	10:00 uur ds. S. Tjahjadi <i>N+I</i> gezamenlijke dienst met Marcuskerk
SD	ds. J. Slob <i>N+I</i>
NM	ds. J. Linandi - Heilig Avondmaal <i>N+I</i>
TB	vic. Adham K. Satria M.A. <i>N+I</i>

29 SEPTEMBER

AM	ds. J.T.H. Tan <i>N+I</i>
DH	ds. J. Linandi - Heilig Avondmaal <i>N+I</i>
DD	ds. S. Tjahjadi - doop- en belijdenisdienst <i>N+I</i>
AR	vic. Adham. K. Satria M.A. <i>N+I</i>
TB	ds. C. Stavleu <i>N+I</i>

Amstelveen [AM] – Pauluskerk

Wolfert van Borsseleweg 116, 1181 PJ,

☎ (020) 641 34 71.

(Van Amsterdam CS, bus 170 richting Uithoorn, bus 174 richting Amstelveen, halte Dijkgravenlaan)

Secretariaat AM: Pond Sterlinglaan 34, 1060 RS

Amsterdam, ☎ 020-6194850.

Rotterdam [SD] - Immanuelkerk

Berlagestraat 96, 3067 CC,

☎ 010 - 4207658. (Van Station Rotterdam Blaak,

Metro A, halte Prinsenlaan of Oosterflank)

Dordrecht [DD] - Opstandingskerk

Groen v. Prinstererweg 66, 3317 SP,

☎ (078) 617 67 66.

(Van Dordrecht CS, bus 3 richting Crabbehof, halte Henri Polakstraat;

van Station Dordrecht Zuid, 8 minuten lopen)

Secretariaat SD/DD: Odinholm 72, 3124 SC Schiedam,

☎ 010-4715849.

Rijswijk [RW] – Nieuwe kerk

Steenvoordelaan 364, 2284 EH, ☎ (070) 394 31 18.

(Van Station Rijswijk ZH, 5 minuten lopen.

Bus 23, halte Prinses Beatrixlaan.)

Den Haag [DH] - Marcuskerk

Jan Luykenlaan 90, 2533 JT,

☎ 070-3886874.

(Tram 9, halte Moerweg of Zuiderpark, en

tram 16, halte Moerweg. Bus 130 halte Moerweg).

Secretariaat RW/DH: ☎ 070-7443637,

Sir Winston Churchilllaan 370 - F205,

2285 SJ Rijswijk ZH.

Arnhem [AR] - Kruiskerk

Lisdoddelaan 30, 6832 EC, ☎ (026) 321 23 73.

(Van Arnhem CS, bus 1 richting

't duifje; 32,33 richting Nijmegen, halte Visserslaan)

Nijmegen [NM] - Remonstrantsdoopgezindekerk

Prof. Regoutstraat 23, 6524 RZ, ☎ (024) 322 04 51.

(Van Nijmegen CS, bus 11, halte Professorenwijk)

Secretariaat AR/NM: De Zicht 18, 6681 ER Bommel

☎ 0481-848528

Tilburg [TB] - Pauluskerk

Heuvelstraat 141, 5038 AD,

☎ 06-83170770.

(7 minuten lopen van Centraal Station Tilburg)

Secretariaat TB: Ien Dalesstraat 1, 5122 BX Rijen,

☎ 06-2950 3122

KINDERRUBRIEK: BOVENBOUW

Maak je eigen prentenboekje

Kleur alle plaatjes en de letters van de titel met kleurpotlood of viltstift. Knip daarna de twee stroken langs de buitenste lijnen uit. Plak de plakrand A aan de onderzijde van de andere strook vast. Ril de stippellijnen en vouw je boekje op de vouwlijnen!

In de Bijbel staat:

'Weest in geen ding bezorgd, maar laten bij alles je wensen door gebed en smeking met dankzegging bekend worden bij God. En de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, zal je harten en je gedachten behoeden in Christus Jezus.' (Filippenzen 4:6,7)

GOD ZORGT VOOR JOU!

Als je ziek bent...

... wil Hij ook voor je zorgen!

Als je verdrietig bent...

... wil Hij je troosten!

Als je onderweg bent...

... wil Hij je beschermen!

Als je bang bent...

... is Hij vlak bij je!

Als je honger hebt...

... geeft Hij je te eten!

plakrand A

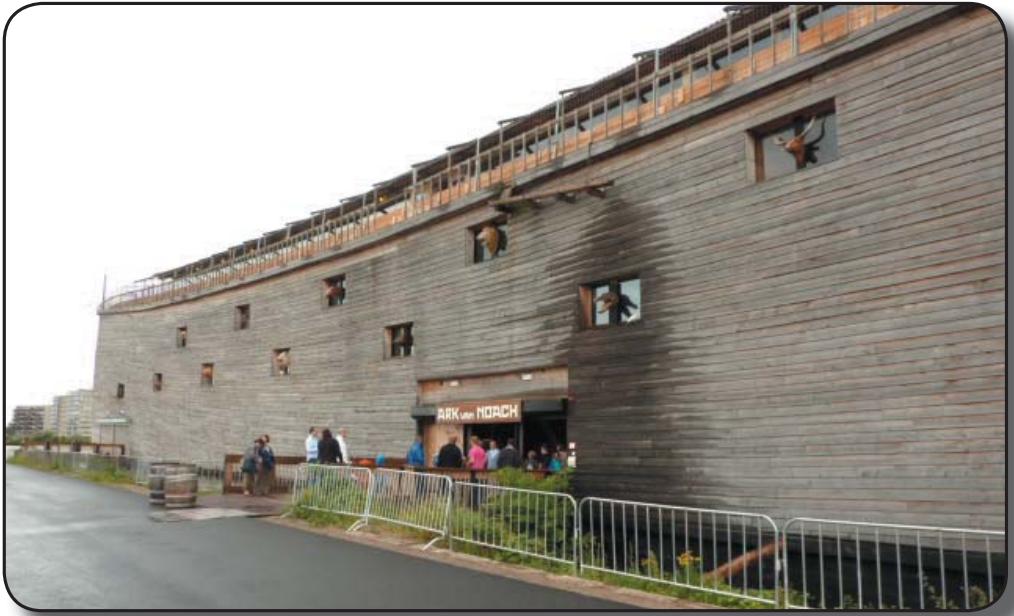
Lucas 15: Jezus vertelt de gelijkenis van de 'Verloren Zoon'. De zoon vertrekt van huis en zijn vader heeft hier veel verdriet om. Als de zoon dan terugkeert naar huis, is zijn vader erg gelukkig!

© Ark Boeken
Meer knutselplaten op www.gkvapeldoornzuid.nl

De Ark van Noach

Op 25 augustus 2012 had regio Schiedam-Dordrecht een bezoek gebracht aan de “Ark van Noach” in Dordrecht. Een rapportage door Hans Tromer heeft u reeds kunnen lezen in GKIN-Nieuws van januari 2013.

Na dit bezoek zat ik met de volgende vraag: Wat drijft Johan Huibers om de Ark van Noach (300 el breed * 50 el breed * 30 el hoog, Genesis 6:15-16) na te bouwen? Zijn eerste prototype (70 m lang * 9,5 m breed * 13 m hoog) had hij helemaal alleen in zijn eentje gebouwd. De tweede zeewaardige ark werd door technische beperkingen 119 m lang * 29 m breed * 23 m hoog). Het antwoord vond ik in zijn inspirerende boek “Laat je droom varen, een man, een

droom, een ark” geschreven door hemzelf (Johan Huibers) en Henk Stoorvogel. Een korte bloemlezing van zijn inspirerende levensverhaal uit dit boek wil ik u niet onthouden.

Johan Huibers komt uit een groot gezin, als zevende van tien kinderen. Hij werd geboren op 8 september 1958, als overlevende van een tweeling in Broek op Langedijk, een lintdorp dat anno 2012 vijfduizend inwoners telt, midden in het Land der Duizend Eilanden in West Friesland, drie meter onder de zeespiegel. De meer dan duizend zeer vruchtbare akkertjes konden vaak alleen bereikt worden door bootjes, de zogenaamde skuiten.

De West-Friese geschiedenis werd gekenmerkt door strijd. Is het niet tegen het wassende water, zoals de Allerheiligenvloed in 1170, de stormvloed in 1212, de Sint-Lucivloed in 1287, dan tegen de machthebbers die hun belastingen en gewoonterechten aan de bewoners wilden opleggen.

Zijn vader had een gerenommeerd poot-aardappelhandelsbedrijf. Pootaardappelen worden gebruikt om te poten en een nieuwe oogst aardappelen te produceren. Hij reisde het hele land door en bezocht vaak veilingen en beurzen om zijn producten te verhandelen. In de vakantie mocht hij mee met zijn vader die allerhande partijen landbouwproducten opkochte en zijn handel alweer kwijt was voordat ze met de trein huiswaarts keerden.

Zijn moeder was net als zijn vader in Broek op Langedijk geboren. Als een vorstin haar koninkrijk bestuurde zij haar huishouden. Ze was een echte doorzetter. 's Winters boende ze elke maandag de kleren, buiten, in de wastobbe. Naast alle werkzaamheden thuis sprong ze ook regelmatig andere gezinnen bij om hen uit de brand te helpen als ze het moeilijk hadden.

Elke zondag bezocht het hele gezin twee maal de Nederlands Hervormde Gemeente in Broek op Langedijk, om 10 uur 's ochtends en om 7 uur 's avonds, waar zijn vader in het kerkbestuur zat. Tweeëndertig jaar lang was hij kerkvoogd. Kaarsrecht zittend tegenover de dominee volgde hij nauwlettend de hele dienst.

Wanneer ze niet aan het voetballen waren of oorlogje voeren in het bos, was hij aan het water te vinden. Het allerliefst bouwde

hij een vlot. Op een paar vaten timmerde hij met een paar spijkers een houten vlonder vast en hiermee bevoer hij het eindeloze labyrint van het Rijk der Duizend Eilanden.

Al vroeg ontwikkelde hij een goede handelsgeest. Toen hij van zijn vader een stukje akkerland kreeg begon hij aardappelen te poten. Hij wist niet wat hem overkwam toen hij zijn eerste aardappeloogst verkocht. In één klap verdiende hij honderden guldens. Al vroeg had hij de smaak van geld verdienen te pakken. Maar op school was hij geen hoogvlieger. Lezen, schrijven en rekenen vond hij maar tijdrovende zaken. Schoolwerk ging hem moeizaam af, maar knutselen vond hij geweldig.

Na de lagere school ging hij naar de LTS en rondde deze op zijn vijftiende jaar af. Door zijn klussen had hij geen tijd meer om verder te studeren. Hij was erg handig met hout. Naast zijn timmerwerkzaamheden speelde hij in het plaatselijke voetbalteam. Zijn vader wilde dat hij een vaste aanstelling had, dit bood zekerheid, maar zelf wist hij één ding zeker: met een avondje klussen verdiende hij evenveel als een week werken bij een baas. Zijn vader vond werk voor hem bij een aannemer, maar die ging na drie weken werken failliet. In die periode kreeg hij een klus om een trap te vernieuwen. Hij had nog nooit een trap vervangen maar nam de klus vanzelfsprekend aan. Nauwkeurig bestudeerde hij elke trede die hij verwijderde en bouwde die precies na; hij zette de trap tree voor tree in elkaar. Zijn opdrachtgever was verrukt over het resultaat. Na deze klus had zijn vader een nieuwe aannemer gevonden en moest hij weer voor een baas werken. De geslaagde uitvoering van een opdracht en de ruime vergoeding maakte

dat hij in de avonduren eigen klussen bleef aannemen.

Zestien jaar was hij toen hij met zijn vriend aan het kanaal lag te zonnen en een hoogblonde slanke zwemster voorbij zag zwemmen. Hij stootte zijn vriend aan en vroeg: "Moet je kijken wat een mooie meid! Wie is dat?" zijn vriend schoot omhoog en bekeek de zwemster eens goed. "dat is Bianca ten Bruggencate van de oliehandel". Hij was op slag verliefd op haar.

De zondagsschoolmeesters van de kerk hadden hun handen vol aan hem. Naast de diensten om tien uur 's ochtends en zeven uur 's avonds kreeg de jeugd elke zondagmiddag om twee uur zondagsschool. Ze verzamelden zich dan in de houten kerkbanken om Bijbelonderricht te ontvangen dat hen moest helpen in hun geestelijke ontwikkeling. Hij maakte het zijn zondagschoolleraren niet gemakkelijk met de moeilijke vragen waarmee hij hen testte en met zijn vrolijke onbezorgde genieten van het leven. Hij was een vrijbouter en luis-terde naar niemand. Hij hield van uitgaan en bier drinken. Hij vroeg zijn ouders of hij voortaan eenmaal per zondag naar de kerk mocht gaan. Dat werd toegestaan mits hij de zondagsschool wel bleef bezoeken. De hele zondagavond had hij dan voor Bianca en zichzelf. 10 september 1980, toen hij 22 jaar was trouwde hij met Bianca.

Naast zijn vaste baan in de plaatselijke timmerfabriek en zijn kluswerk probeert hij in de avonduren zijn diploma voor zelfstandig aannemer te halen. Dat diploma had hij nodig als hij later voor zichzelf zou willen beginnen. Het hier en nu slokte hem echter volledig op en hij zag het nut niet in om

zich te verdiepen in de procedure voor het berekenen van de draagkracht van een steunbalk terwijl hij dagelijks steunbalken plaatste en intuïtief aanvoelde wat wel en niet kon. Op een dag begaf de zaagmachine het. Hij bood de baas aan om er naar te kijken. De baas keek hem wantrouwend aan en vroeg hem of hij dat ooit eerder had gedaan? "Nee, maar het kan nooit zo moeilijk zijn." Schoorvoetend gaf de baas toe. Hij ging aan de slag, vond het probleem, slaagde er in het te verhelpen en in de middag kon de reparateur afgebeld worden. Hij was blij. Het gaf hem het gevoel van zekerheid dat hij niet alleen met hout, maar ook met machines overweg kon gaan.

De kerkenraad vroeg hem in deze periode of hij bereid was zondagsschoolmeester te worden voor 14-16 jarigen, de moeilijkste groep omdat ze het minst geïnteresseerd waren in het Bijbelonderwijs. Waarschijnlijk dachten ze dat een groep branieschoppers het best onderwezen kon worden door iemand van hun eigen soort. Samen met zijn zus en zwager nam hij de taak op zich. Orde houden was niet zo moeilijk voor hem, de vragen beantwoorden was wat anders. Hij was overtuigd dat er niets uit de Bijbel was wat hij niet wist, hij had zijn hele leven in de kerk gezeten en kende alle verhalen. Als er een quiz met Bijbelse vragen was won hij altijd. Hij beschouwde zich zelf als de beste christen die er was. O.k. af en toe gapte hij wat hout of een paar spijkers van zijn baas, en hij kon behoorlijk drinken, maar dat mocht uiteraard geen naam hebben, toch? Hij geloofde in God en bezocht twee maal per zondag de kerk. Dat leek hem meer dan genoeg. Maar dat viel tegen. Er kwamen vragen van: "Waarom moest Jezus met Pausen aan het kruis sterven?" "Hoe kon het dat

Hij weer opstond uit de dood?" "Hoe kunnen we dat zeker weten?" Een jongen, zoon van een directeur van een scheepswerf, vroeg over de Ark van Noah. Nadat hij de afmetingen van het gigantische schip op zich had laten inwerken, vroeg hij: "Ja maar, hoe kon Noah zo'n groot schip te water laten?"

Elke zondag keerde hij huiswaarts met een nieuw reeks vragen en elke week las hij dagelijks uren in de Bijbel op zoek naar antwoorden voor volgende zondag. Langzaam maar zeker begon iets in hem te veranderen. Hij las Hebreëën 11, waar geschreven werd over mensen die bereid waren hun leven voor God te geven. Ze waren moedig, onverschrokken, en liefdevol. Ze lieten zich de wet niet voorschrijven door koningen en machthebbers. Deze mensen luisterden alleen naar God Zelf en waren bereid hun leven daarvoor te geven. Er werd iets in hem losgemaakt. Hij las verder in Hebreëën en ontdekte dat God ons oproept om de race van het leven met volle inzet te lopen. De tribunes van het leven zijn bevolkt met de geloofshelden van weleer. Aan het eind van de race staat Jezus Christus, die voor ons gestorven is en weer opgestaan. Hij was bereid Zijn leven te geven uit liefde voor andere mensen. Hij had wel over Jezus Christus gehoord maar kende Hem niet. Nu pas begreep hij het kruis. Hij smeekte God om vergeving en een nieuw hart. Zijn geloof in God en Jezus Christus schoot hoe langer hoe dieper wortel. Kerkgang was niet meer een plicht of last, maar een lust geworden. Bianca en hij waren van binnenuit veranderd en nu waren ze bereid Hem te gehoorzamen, wat Hij hun ook zou vragen. Hoe eng hij het ook vond, hij was nu bereid voor een volle kerk te gaan staan en iedereen te vertellen wat het geloof in God voor hem

betekende. Samen met Bianca besloot hij belijdenis te doen van hun geloof.

Enkele maanden na zijn bekering kreeg hij een raadselachtige droom. De wereld was gehuld in nevelen en hij stond op de boeg van een reusachtig schip dat langzaam de haven van IJmuiden uit voer. Langzaam voer het schip naar open zee. Hij was de enige opvarende. Er was helemaal geen geluid te horen en hij voelde dat er een groot onheil op komst was en dat hij de enige overlevende was van de ramp die zich spoedig zou voltrekken.

Met zijn baan voelde hij zich ook niet zo happy, het beviel hem hoe langer hoe minder. Het was het zoveelste baantje dat zijn vader voor hem had geregeld. Hij mocht zijn baan echter niet opgeven omdat hij nu de verantwoordelijkheid voor Bianca droeg en moest zorgen voor stabiliteit en zekerheid. Hij vond dat hij meer verantwoordelijkheid aankon. In april 1984 schreef hij Huibers Houtbewerking b.v. in bij de Kamer van Koophandel. Een van de manieren om zijn geld te verdienen was om faillissementsverkoop af te lopen, om de voorraden en inboedel voor een habbekrats te kopen en deze voor het veelvoudige te verkopen.

Op 8 mei 1985 werd Deborah geboren. Op 30 januari 1989 werd het gezin uitgebreid met een zoon, Roy. Op 27 februari 1991 werd zijn tweede dochter Jessica geboren.

Toen kwam de avond die zijn leven veranderde. Op het journaal zagen ze een reportage over een overstroming in Bangladesh. Ze zagen beelden van een jonge vader en zijn vrouw die onder een boom stonden op

de plek waar ooit zijn hutje was. De man vertelde: "Drie dagen geleden kwam het water. We raakten in paniek. We hadden twee kinderen. Op twee meter boven de grond hadden we een plank in een boom bevestigd. We hadden onze kinderen op de plank gezet en ze daar goed vastgebonden aan de boom. Mijn vrouw gaf ze wat voedsel en toen renden we weg. We konden ze niet meenemen. Dan zou het water ons inhalen. Vandaag kwamen we hier terug, maar ze waren verdwenen. De boom was leeg." Dit bericht van die vader naast die lege boom met zijn vrouw naast hem met haar holle ogen sloeg in als een bom. Hij kreeg een brok in zijn keel. Diep van binnen kwam iets los, waarvan hij niet wist dat het er in zat. Hoe kon hij bezig blijven met geld verdienen en vakantie vieren terwijl elders op deze planeet vaders en moeders hun kinderen in bomen moesten binden om ze te redden van het water?! Er was iets mis met deze wereld. Tegen Bianca zei hij: Ik moet naar Bangladesh gaan om huizen te bouwen en de mensen daar te beschermen tegen het water." Bianca keek hem doordringend aan en vroeg: "Meen je dit echt?" Hij antwoordde: "Met alles wat in mij is." Laten we er dan gaan bidden en God vragen of Hij deuren wil openen zodat we de mensen daar kunnen gaan helpen."

Het bleef niet alleen bij bidden. Hij maakte een lijst van alle hulporganisaties die actief waren in de armste gebieden van de wereld en besloot hen een open sollicitatiebrief te schrijven, waarin hij zijn motivatie en werkervaring (ervaring in timmeren, staalconstructies, metselen en machines, bouwen van loodsen en huizen) schreef en dat hij financieel onafhankelijk was en ze zich dus niet druk hoefden te maken over

zijn salaris. Hij had alleen een uitdrukkelijke wens, niet naar Afrika te gaan omdat het daar zo droog, geen water, veel te heet en te veel zand was. Als een jongen die opgegroeid was in het Rijk der Duizend eilanden prefereerde hij een waterrijk land zoals Bangladesh.

De eerste hulporganisatie die hij aanschreef was World Vision, een hulpverleningsorganisatie die wereldwijd opereerde. De eerste week hoorde hij niets, de tweede ook niets, na een maand trok hij de stoute schoenen aan belde hen op: ja, ze hadden zijn brief ontvangen, maar nee ze hadden geen vacature waarin zijn profiel paste! Het was natuurlijk een domper op zijn enthousiasme. Hij dacht nog wel dat ze een gat in de lucht sprongen omdat iemand met zo veel ervaring en financieel onafhankelijk zich zo maar aanbood om bij hen te werken. Hij bleef niet bij de pakken neerzitten en schreef een brief naar Stichting Vrijwilligers Nederland. Nul op het rekest. Stichting Woord en Daad. Geen vacature. Hij snapte het niet. Er was zo veel nood in de wereld, konden ze dan geen handige timmerman gebruiken?

Ongeveer een jaar na het journaal-item over de overstroming in Bangladesh kreeg hij bij het uitgaan van de kerk een foldertje in handen dat de Dorcas-werkgroep de komende zaterdag om 20.00 uur een presentatie zou geven, waarin Dirk Jan Groot, directeur en oprichter van de stichting een uitleg zou geven over het werk dat ze doen. De bewuste dag brak aan. Hij telde vijf personen van de plaatselijke Dorcas-werkgroep, Dirk Jan en zichzelf. Het werd acht uur. Geen ander bezoeker. Om kwart over acht nam Dirk Jan Groot plaatst achter microfoon en stelde aan hem voor als enige bezoeker om de

avond maar af te gelasten. Hij was hiermee niet mee eens en wou de film toch wel zien. Noodgedwongen werd de film gedraaid. De film "Ebony and Ivory" toonde Dirk Jan Groot op bezoek bij verschillende kerken en gezinnen in Kenia. Niets dan armoede, ziekte, kinderen met holle ogen en wanhopige vaders en moeders. Aan het eind van de film verscheen Dirk Jan Groot en deed een hartstochtelijke oproep: "De nood is hoog en er zijn maar weinig arbeiders. Ik heb jou nodig. Meld je bij stichting Dorcas en help mee. De Bijbel zegt: "Wat je gedaan hebt voor de minste van mijn broeders, dat heb je voor Jezus gedaan." Hij ging naar voren en zei: "Hier ben ik!" Dirk Jan keek hem niet begrijpend aan. "Wat bedoel je?" "Nou, in de film riep je mensen op om zich aan te melden en met Dorcas mee te gaan huizen te bouwen en de allerarmsten te helpen. Ik ben bij elke hulporganisatie afgewezen, maar nu zeg je 'Kom maar bij ons'; "Dus, hier ben ik." Dirk Jan vroeg hem wat hij kon. "Ik ben aannemer. Huizen bouwen kan ik als de beste." Ongelovig vroeg hij: "Meen je serieus dat je ons wil helpen?"; "Natuurlijk", zei hij, "Zeg mij maar wanneer en waar ik heen moet en ik ga." Uiteindelijk zei Dirk Jan hem om over twee weken terug te bellen. Exact twee weken later belde hij Dorcas. "Hallo Dirk, met Johan Huibers". Het bleef even stil aan de andere kant. Toen zei Dirk Jan: "Johan Huibers, ik had niet verwacht dat je mij terug zou bellen." Er werd een afspraak gemaakt. Op de afgesproken dag ging hij naar hoofdkantoor van Dorcas dat was gevestigd in een klein kantoorpandje in Andijk. Dirk Jan verwelkomde hem en vroeg hem op welke wijze hij een bijdrage kon leveren. Hij vertelde hem over zijn bedrijf en werkzaamheden. Dat kwam goed van pas. Dorcas had een paar bouwprojecten voor

huizen in Ethiopië. Eindelijk een organisatie die in hem geloofde. Hij mocht met Dirk Jan mee op avontuur naar Ethiopië.

Een paar weken later vertrokken ze naar Addis Abeba. Naast Dirk Jan en Johan bestond het team nog uit Henk van Schaik, een aannemer en Job Dekker, een architect. Een container vol bouwmaterialen voor de bouw van 24 huisjes werd vooruit gestuurd. Hij was toen 32 jaar en barstensvol idealen toen ze in het vliegtuig stapten. Ze zullen Afrika wel even opknappen. Alle teleurstellingen van de herhaaldelijke afwijzingen werden vergeten. In Addis Abeba aangekomen viel hij van de ene verbazing op de andere. Hij zag televisiebeelden, alleen nu allemaal echt: bedelende kinderen, mensen lagen aan de kant van de weg, rijdende auto's die in Nederland allang naar de sloop waren gebracht, stoffige straten vol mensen.

De container was reeds eerder aangekomen, dus ze konden de volgende dag meteen aan de slag. Met Dirk Jan zou hij het timmerwerk uitvoeren, terwijl Henk en Job voor de faciliteiten zouden zorgen. Van Dirk Jan leerde hij de kneepjes van het vak kennen. Dirk Jan was voor niets en niemand bang en ging recht op zijn doel af. Hij zei: "Johan, we gaan nu het veld in. Op het veld krijg je met vrienden te maken, maar ook met vijanden. Maar wat er ook gebeurt, je moet voor niets en niemand bang zijn. Iedereen moet naar het toilet, iedereen stinkt en Gods wegen zijn ondoorgrondelijk. We zijn hier om Hem te dienen en laten ons daarin door niets of niemand tegenhouden." Henk van Schaik, die de financiën beheerde, wist wat geld verdienen was en had een grondige hekel aan belastingontduiking.

Hier had hij voordien geen al te grote moeite mee, maar hij nam zich voor dit in het vervolg niet meer te doen en alleen werken aan te nemen met BTW.

De huizen werden afgebouwd, maar de extreme armoede en het gebrek aan schoon water was schrijnend. Bangladesh had te veel water, Afrika te weinig. Het te weinig aan schoon drinkwater hield de mensen in de wurggreep van armoede. Zonder water kan een mens niet functioneren. Ethiopië had niet alleen huizen nodig, maar ook waterputten! Hij besprak zijn gedachten met Dirk Jan en ze maakten een plan om fondsen te werven voor een boor waarmee ze waterputten konden boren. Hij zou een fondswerving opstarten in Broek op Lange-dijk en omringende dorpen en terugkeren met een boor om Ethiopië van schoon drinkwater te geven. Hij ging nog verschillende keren naar Ethiopië om waterputten te slaan.

Op een dag had hij een klus in Hargen aan Zee. Er was een noordwester storm en de wind was tot formidabele proporties aangezwollen. Hierdoor kon hij niet werken maar omdat hij daar reeds was ging hij naar de duinen bij het strand om naar de storm te kijken. Vol ontzag keek hij naar het natuurgeweld. De zee was in een alles verslindend monster veranderd met huizenhoge golven die tegen de duinen beukten. Die nacht droomde hij dat Nederland onder water kwam te staan. De dijken begaven het en het water verzwoeg in ijtempo het laaggelegen land. Hij was thuis en maakte zijn vrouw en kinderen wakker maar wist niet wat te doen om hen te redden. Hij zag mensen op vloten drijven en op daken om hulp schreeuwen, opgezwollen kadavers en

mensen op het water drijven. Drijfmat van het zweet werd hij wakker, maakte Bianca wakker en vertelde haar van de nachtmerrie. Ook zij was verward en wist niet hoe de droom te interpreteren. De volgende dag bracht ze zoals gewoonlijk Deborah naar school en daar sprak ze met Peter, een neef van hem, die toevallig ook zijn kinderen naar school bracht. Ze raakten aan de praat en daar vertelde Peter dat hij die avond een nachtmerrie had gehad. Heel Noord Holland was overstroomd en er waren nauwelijks overlevenden. Twee exact dezelfde dromen op dezelfde nacht! Zou God daar de hand in hebben gehad? In de Bijbel sprak Hij toch regelmatig tot Zijn kinderen door visioenen en dromen? Waarom zou Hij dat in deze tijd niet meer doen?

Die avond ging hij weer op pad om een klus in een boekwinkel te doen. Tijdens de verbouwing moest de verkoop overdag doorgaan, dus werkte hij in de avond. Het eerste wat hij moest doen is de rekken met boeken te verplaatsen om plaats te creëren om te werken. Tijdens het verplaatsen viel zijn oog op een groot boek; op de voorkant stond een plaat van een op het water drijvende ark. "De ark van Noah of ere wie ere toekomst" door Rien Poortvliet. Hij bladerde door het boek vol prachtige schetsen, tekeningen, schilderijen, zo scherp, alsof het foto's waren. De volgende dag ging hij naar de winkel en kocht dat boek. Die avond keken ze met de hele familie in het prachtige boek vol pentekeningen van imposante leeuwen, schattige aapjes, ijsberen en kangoeroes. En daar met zijn kinderen op de bank in zijn woonkamer, floepte het opeens uit. De Zin: Zo'n ark ga ik bouwen!" Zijn dochter Deborah vond het een uitstekend idee, maar Bianca reageerde met de

woorden: "Als papa de Ark van Noah gaat bouwen gaat mama komende zomer op vakantie naar Mars!"

Plotseling was alles duidelijk geworden: de nachtmerrie over de grote overstroming die heel Noord-Holland onder water zette, de onmacht om de mensen in Nederland te waarschuwen over de dreiging van een naderende vloed, de bevestiging van zijn droom door Peter, het feit dat hij tien jaar eerder ook reeds een droom had, waarin hij zichzelf zag varen op een reusachtige schip naar open zee in een grauwe, grijze mist, zijn sluimerende verlangen de mensen wakker te schudden en te wijzen op Jezus, de mensen te inspireren en te wijzen op het leven na de dood. Wanneer hij de Ark zou nabouwen zou hij de aandacht van de mensen trekken en een getuigende uitwerking hebben op de mensen die zonder besef van God waren opgegroeid. Dit moest zijn project worden.

Hij trok nu reeds anderhalf jaar met Dirk Jan Groot op en genoot van de reizen naar Afrika en het werken in teamverband. Van Dirk Jan leerde hij om groot te denken, tegenslagen te negeren of te overwinnen, om een doel vastberaden na te streven. Hij had tijd nodig om als persoon te rijpen en in alle stilte zijn voorbereidingen voor de bouw van de ark te treffen.

De afgelopen twee jaar was hij reeds vier keer in Ethiopië geweest. In oktober 1992 ging hij weer voor tweeënhalve maand naar dit warme land voor de bouw van diverse woningen, een timmerwerkplaats, een metaalbewerkingsbedrijf en een weeshuis voor 350 kinderen in een buitenwijk van Addis Abeba. Hij vond het een goed idee

om deze keer zijn gezin mee te nemen. Het was een grote cultuurschok voor Bianca en de kinderen, maar ze sloegen zich er zonder kleerscheuren en grote ongelukken dapper doorheen.

De droom van de bouw van de ark beheerste zijn denken. Hij wist dat de tijd nog niet rijp was, maar hij besloot zich reeds nu op dit project voor te bereiden. Hij moest weten wat er alzo over de ark viel te leren, in het bijzonder in de theologie omtrent het scheppingsverhaal, de hoofdstukken zes tot en met acht van Genesis waarin het verhaal van de bouw van de ark van Noah en de zondvloed beschreven stond. Hiervoor koos hij voor een zaterdagopleiding aan de Evangelische Hogeschool te Amersfoort. Hij genoot van deze studiedagen. De persoon Noah boeide hem mateloos. Honderdtwintig jaar lang bouwde hij aan de ark, terwijl er geen zee in de buurt was en het nog nooit had geregend. Hij riep de mensen op om voor het oordeel van God te schuilen in het schip, maar alleen zijn vrouw en drie zoons en schoondochters gaven aan zijn oproep gehoor.

Genesis 6:15-16

"Maak jij nu een ark van pijnboomhout (goverhout-NBG). Maak daar verschillende ruimten in, en bestrijk hem vanbinnen en vanbuiten met pek. Maak hem driehonderd el lang, vijftig el breed en dertig el hoog. Je moet er een lichtopening in aanbrengen en aan de bovenkant één el open laten; de ingang moet je aan de zijkant maken. De ark moet een benedenverdieping krijgen en daarboven nog twee verdiepingen."

Op een dag vertelde Dirk Jan hem dat de Belgische overheid subsidiegelden beschik-

baar had gesteld voor de bouw van 52 ziekenhuizen in Albanië. Het was 1993 en het communistische regime was het jaar ervoor ingeruild voor een democratische overheid. De grote omwenteling had nieuwe vrijheden bewerkstelligd, maar bracht de deplorabele staat van het land aan de oppervlakte. Er was geen economie, van ondernemerschap was nauwelijks sprake, scholing was schaars, weinig eten en een groot tekort aan medische en hygiënische zorg. De 52 ziekenhuizen moesten in het laatste facet verandering brengen, maar de vraag was of een dergelijk project in een door en door corrupt land gerealiseerd kon worden. Hij diende zijn projectaanvraag in en dit werd goedgekeurd.

In Broek op Langedijk had hij alle materialen voor de ziekenhuisjes reeds op maat gezaagd en in vier vrachtwagens ingeladen. Elke kliniek zou negen bij twaalf meter worden. De constructie was eenvoudig doch doeltreffend en hij had reeds precies uitgedokterd hoe de bouwmaterialen naar de omliggende dorpen getransporteerd konden worden. Via een relatie van Dorcas was geregeld dat hij een aantal werknemers tot zijn beschikking kreeg. Ook voor de nodige papieren die hem vrijwaarden van de maffiapraktijken van de plaatselijke politie werd gezorgd. De bouw van de ziekenhuizen verliep voorspoedig. Gedurende de zes maanden dat de bouw van de ziekenhuizen duurde vloog hij op en neer, twee weken in Albanië en tien dagen in Nederland.

Eind 1995 zag hij op het journaal een oproep van minister Jan Pronk van Ontwikkelingssamenwerking aan alle Nederlandse aannemers en bouwers om het door oorlog zwaar geteisterde Bosnië mee te helpen

opbouwen. De Bosnische oorlog was afgelopen en er werd geld beschikbaar gesteld door de Nederlandse Overheid en de Europese Unie. Hij wist meteen dat hij op die oproep moest reageren. De volgende dag belde hij Dirk Jan om te vragen of hij namens Dorcas de mogelijkheden kon onderzoeken te participeren. Dirk Jan vond het goed en zodoende reisde hij naar Bosnië om zich te laten informeren door medewerkers van de VN en UNHCR, de organisatie die zorg droeg voor vluchtelingen hulp en humanitaire hulp. Nadat hij de balans had opgemaakt keerde hij naar Nederland terug om de subsidieaanvraag te regelen. Er kwam nog één kleinigheid om de hoek kijken. Omdat het hier om enorme geldbedragen gingen moesten de papieren van de betrokkenen tot in de puntjes geregeld worden en voor hem hield dit in dat Huibers Houtbewerking b.v. nu toch echt van een aannemersvergunning voorzien moest worden. Dit had hij niet omdat hij geen aannemersdiploma kon laten zien. Hij had ooit examen gedaan, maar daar vroegen ze over een puttenfundatie waar hij nog nooit had gehoord, terwijl hij alles wist over draagbalken en huizen bouwen. De examinator legde hem uitvoerig uit hoe een puttenfundatie werd gemaakt. Zodoende had hij geen diploma. Met veel moeite kon hij zorgen dat hij toch dispensatie kon krijgen voor het examen en bij hoge uitzondering werd hem een aannemersvergunning verstrekt en voortaan kon hij zich een gediplomeerd aannemer noemen.

Door Den Haag werd zijn subsidieaanvraag ruimschoots gehonoreerd omdat er niet zoveel aannemers en hulporganisaties waren die geïnteresseerd waren om zaken te doen in Bosnië. Net als zijn vorige projecten

werden de werkzaamheden zoveel mogelijk in Nederland voorbereid en werden ze op vrachtwagens naar Bosnië gestuurd. Ook hier hield hij een werkritme aan van twee weken Bosnië en tien dagen thuis. Zo vlak na de oorlog was het erg gevaarlijk om zomaar een huis of erf te betreden omdat er overal nog mijnen lagen. Het project in Bosnië had hem geen windeieren gelegd.

Tussen 1994 en 1996 reisde hij meer dan twintig keer naar Bosnië. Na afloop van het Nederlandse project diende hij een nieuwe subsidieaanvraag in, ditmaal voor Europese subsidiegelden voor de herbouw van driehonderd huizen in Bosnië. Eind 1996 zaten zijn projecten in Bosnië er op. In deze twee jaren had hij ruim 450 huizen gebouwd.

Wanneer hij terugkeek op de laatste zes, zeven jaar, werd zijn hart met dankbaarheid vervuld; op zijn 26ste jaar durfde hij de telefoon nog niet eens aan te nemen. Nu had hij in het oorlogsgebied gewerkt te midden van tot burgermeester getransformeerde generaals, gewapende huizenbezitters en maffiosi. Kijkend in de loop van geweren, zigzaggend door mijnenvelden. Hij was Dirk Jan erg dankbaar, hij was de eerste die in hem geloofde en hem kansen had geboden. Hij had hem keer op keer gezegd en getoond dat alles mogelijk was voor wie gelooft. God heeft hem financieel rijk gezegend. In de jaren dat hij voor Dorcas werkte nam die zegen alleen maar toe, vooral door zijn handel in aandelen. Het bleek dat hij een neusje had voor de aankoop en verkoop van aandelen. Op zeker moment ging hij helemaal op in de aandelen tot op een dag Bianca tegen hem zei: "Johan, je bent veranderd, vroeger las je de Bijbel, nu ben je alleen bezig met je aandelen. Het geld heeft

je te pakken!" Hij was het niet met haar eens maar haar woorden lieten hem niet los. Tenslotte zag hij in dat ze gelijk had, verkocht zijn aandelenpakket en begon weer in de Bijbel te lezen.

Bijna tien jaar geleden had hij zijn droom gehad voor het bouwen van een ark. In stilte had hij gedurende deze tijd zich grondig voorbereid: hij had gestudeerd in Amersfoort, had zich verdiept in het Nederlandse vaarwegennet en was op de hoogte van alle maximale maten voor diepgang, breedte en hoogte voor de binnenwateren. Hij wist welke houtsoort hij moest gebruiken; het in Genesis 6 genoemde goferhout was waarschijnlijk het hout van de grove den. Het Bijbelverhaal van Jozef, de schaapherder die onderkoning van Egypte werd, had hem geïnspireerd. Net als hij had Jozef twee maal een droom gehad over Gods bedoeling met zijn leven. Helaas had hij zijn droom aan zijn broers verteld, met alle fatale gevolgen er van: hij werd beroofd van zijn mantel, werd in een put gesmeten en als slaaf verkocht, waar hij jarenlang Potifar, de aanvoerder van de lijfwacht van de farao, als slaaf diende. In deze periode leerde hij de Egyptische taal spreken, schrijven en lezen, raakte hij vertrouwd met landbouw en irrigatietechnieken, en werd hem steeds een grotere verantwoordelijkheid gegeven. Tussen Jozefs dromen en de verwezenlijking ervan zat dertien jaar. Hij had zijn droom tien jaar lang bewaard en in die jaren had hij ongelooflijk veel geleerd. Vooral van Dirk Jan. Hij had geleerd, dat, hoe onwaarschijnlijk het ook lijkt, er altijd een weg is. Hij had geleerd door te zetten, te improviseren en te bluffen. De tien jaren met Dirk Jan waren zijn trainingsschool voor de verwezenlijking van zijn droom.

In de gauwigheid had hij berekend, dat de bouw van een zeewaardige ark van Noah op ware grootte enkele miljoenen zou kosten. Hiermee wou hij miljoenen mensen over de hele wereld met de relevantie van de Bijbel bekend maken. Dit is uiteraard buiten zijn budget. In een flits had hij het. Hij zou eerst een kleine ark bouwen! Deze ark zou door heel Nederland kunnen varen en als een varende informatiecentrum fungeren. Met de entreegelden zou hij daarna de grote ark bouwen. Nou ja, klein.... Een schip van zeventig meter lengte, negen en een halve meter breedte en zes meter hoogte.

In eerste instantie moest hij een stuk grond aan het water zien te bemachtigen waarop hij een loods kon bouwen om de ark te bouwen. Zijn oog viel op een stuk land in de haven van Schagen. In 2002 kocht hij het stuk land en bouwde er een loods van 120 m breed en 80 m diep. De loods verdeelde hij in drie delen. Twee daarvan kon hij verhuren en in het middelste deel kon hij de ark bouwen. Hij wou zoveel mogelijk alles zelf doen. Het eerste wat hij nodig had was een zaag. Maar dit kost al €60.000 en zoveel geld kon hij niet verantwoorden tegenover Bianca.

Op een dag reed hij naar zijn loods in Schagen toen hij in een wei iets zag dat leek op een zaagmachine tussen de schapen. Hij parkeerde zijn wagen aan de kant van de weg, klom over het hek en liep door het drassige land naar de machine. Hij kon zijn ogen niet geloven, daar stond werkelijk een horizontale Brenta zaagmachine. Er was geen betere zaagmachine waarmee een man in zijn eentje boomstammen kon verzagen. Het ding was weliswaar oud en verroest, maar het was in elk geval iets.

Opgewonden keek hij rond, ging het erf van de dichtstbijzijnde boerderij op en klopte aan. Een oude boer maakte de deur open. Hij vroeg hem of die zaag van hem was. Op zijn bevestigende antwoord vroeg hij hem of hij die zaag kon kopen. De boer keek verbaasd. U wil die zaag kopen? Maar hij doet het niet meer, hij is verroest en zijn ketting moet vernieuwd worden. Hij staat er al jaren. Hij zei hem: "Dat geeft niet, ik wil hem graag kopen." "Voor €400 mag je hem hebben." "Verkocht!"; grijnsde hij triomfantelijk en gaf de boer een hand. Met een heftruck transporteerde hij de zaag naar zijn loods. Hij demonteerde de zaag, zette er een nieuw zaagblad op en monteerde alles weer zorgvuldig in elkaar. Zou de machine het doen? Hij drukte op de startknop en met een zoemend geluid kwam de machine tot leven. Hij had nu een loods en een zaag. Nu nog hout.

Het was zomer 2004 en een belronde leerde hem dat het moeilijk was op in deze periode aan hout te komen. Iedereen vertelde hem dat hij in het verkeerde seizoen belde. Over een half jaar zouden ze hem met plezier helpen. Ook de laatste houthandelaar kon hem niet helpen. Op zijn vraag of hij hem echt niet kon helpen, zei hij dat hij wel wat oude rommel had. Stuur mij die dan maar. Zo veel als je kunt vinden. Zo kwam het dat eind augustus 2004 een vrachtwagen vol bomen voor de loods parkeerde. Hij kon zijn geluk niet op toen hij de vrachtwagen zag aankomen. Dit was het moment dat hij zijn droom kon verwezenlijken. Hij kon eindelijk het werk van Noah doen.

De zaterdag na de eerste lading zou hij met zijn broers en zwagers een afvalverwerkingsbedrijf bezoeken, maar omdat

het bedrijf de dag tevoren afgebrand was, stelde één van zijn broers voor, om de zaagmachine maar te testen met het hout dat hij net ontvangen had. De eerste planken voor de ark werd onder het toezien van zijn broers en zwagers gezaagd. Honderden bomen zouden volgen. De reusachtige dennen werden met de heftruck van de vrachtwagens getild en opgestapeld in de loods. Daarna werden de stammen één voor één met de heftruck op de lopende band gebracht en de zaagmachine aanzet. Hij besloot planken van vier en een halve meter lang, twintig centimeter dik en twintig centimeter breed te zagen. Dit vond hij een goede maat voor hout. Twee weken lang was hij onafgebroken aan het zagen. Ofschoon hij de stammen niet eens zelf moest sjouwen, maar alleen het begeleiden van de boomstammen door de zaagmachine, het tillen van de planken en het sturen van de zaagmachine maakte dat zijn nek en zijn armspieren een derde dikker werd. Elke week arriveerden twee nieuwe vrachtwagens met bomen voor de loods en eindeloos zagde hij door, plank na plank na plank. Nadat alle boomstammen tot planken waren gezaagd, moesten ze gedroogd worden, spanten getimmerd en de voor- en achtersteven van de ark in elkaar gezet worden. Het geraamte van de ark zou bestaan uit tientallen spanten; daaromheen zou hij de wanden timmeren en het dak er bovenop. De kleine ark zou op een schaal van 1:2 ten opzichte van de ware grootte gebouwd worden. Voor de bodem zou hij tempex gebruiken, waarop de ark mooi zou drijven.

Koortsachtig werkte hij door. Hij wou de ark in de kerstvakantie van 2005 buiten opbouwen. Dan is het gemeentehuis voor

twee weken dicht. De reden hiervan was, dat hij op niet zo'n goede voet stond met de wethouder. Als de wethouder ziet dat hij een schip bouwt, dan moet dat gegarandeerd afgebroken worden, maar als de bouw reeds in een vergevorderde stadium is, zal het moeilijker gaan. Dit is ongeveer over 1 jaar. In de twaalf maanden die hem nog resten moest hij hard werken om de ark in onderdelen in de loods voor te kunnen bereiden. Daarna zou hij nog zeker een jaar nodig hebben om het buitenwerk af te maken. Hij kon ook niet uitsluitend met de ark bezig zijn. Tussen de bedrijven door moest hij nog naar Ethiopië reizen om waterputten te graven, dat had hij de mensen daar beloofd, ook moest hij af en toe een klus vanuit zijn bedrijf klaren. De schoorsteen moest blijven roken.

Elke ochtend om zes uur stapte hij de loods binnen. Voor een nieuwe dag zagen, timmeren en puzzelen, want hij bouwt de ark helemaal uit het hoofd, zonder tekening. Dat hoeft ook niet, hij had zo lang op de ark gestudeerd, dat het in zijn hart gebrand was. Elke dag, voordat hij de hamer oppakte, sprak hij een gebed uit en vroeg God hem te leiden en te laten zien hoe hij de ark het beste kon bouwen. Hij had zijn Bijbel altijd binnen handbereik in de loods. In de loods bouwde hij een droogloods om het hout te drogen. Dit was nodig om te voorkomen dat het hout gaat werken en de hele ark uiteen valt als hij opgebouwd werd. Van het gedroogde hout werden de spanten, wanden en boegdelen in elkaar getimmerd. Op 16 december 2005, als het gemeentehuis wegens kerstvakantie dicht zou gaan, moesten alle onderdelen klaar liggen, net als de prefab ziekenhuizen voor Albanië.

In Genesis 6 sprak de Bijbel van vensters van één el hoog. Zijn el(leboog) mat 51 cm, dus ging hij uit van één el is een halve meter. Dit venster was noodzakelijk voor goede lucht-circulatie door het schip. Noah en de dieren brachten 372 dagen en nachten op de ark door. Ventilatie was dus van levensbelang.

De laatste twaalf jaren had hij elk boek of artikel over de ark van Noah verslonden. Al bouwend kwam hij tot de conclusie dat de ventilatie vooral geregeld werd door de grote vensters op de bovenste verdieping. Een probleem was ook hoe de dieren naar binnen geleid kon worden. Daarvoor had hij een loopplank, maar ook een soort rolstoel-helling. Veel dieren kunnen namelijk geen trappen lopen. De ark had drie verdiepingen van 10 el, vijf meter. Een vijf meter hoge ruimte bevat veel loze ruimte. Dit zal Noah uiteraard goed benut hebben. Dus bouwde hij over een groot deel van de ark een tussendeck, hierdoor ontstond er een groter vloeroppervlak. De voorraadkamers werden onderin het schip geplaatst. Er werden verschillende slaapvertrekken gebouwd, voor Noah en zijn vrouw en voor de drie kinderen met hun gezinnen. In het midden van de ark, bij de entree, bouwde hij een groot atrium als centrale ruimte van de ark, waar de dieren zich konden verzamelen.

Op een middag, toen hij buiten de loods aan het rommelen was, liep hij twee werknemers van de firma De Vries en Van der Wal tegen het lijf. Ze hadden het pand ernaast gehuurd. Ze raakten aan de praat en hij nodigde hen uit deel te nemen aan een Alpha cursus (een soort Bijbelstudie) die hij die avond bij hem thuis zou houden. De mannen waren geïnteresseerd, maar hun gesprek werd onderbroken door Cees,

Hij informeerde waarover het gesprek ging. Toen hij doorkreeg dat het te maken had met het geloof, begon hij te vloeken en brak het gesprek af, daar moest hij niets van hebben. Hij is atheïst. Als veertienjarige jongen had hij zijn ouders verloren en moest hij voor zijn broers en zusters zorgen. Hoewel hij niet in God gelooft, nam hij dit God kwalijk. Enkele weken later kwam Cees een kijkje nemen in de loods. "Wow, wat ben je hier aan het maken?" vroeg hij. "Ik bouw de ark van Noah." antwoordde hij. "De ark van Noah? Wat moet je daar mee?" "Ik ga rondvaren en de mensen vertellen over de liefde van Jezus." antwoordde hij. "Je wilt met die ark gaan rondvaren? Waar laat je dat ding dan op drijven?" wilde Cees weten. Hij trok zijn schouders op en zei: "Ik denk erover om de bodem van tempex te maken, dat moet zo'n houten constructie toch wel houden." Cees begon te lachen. "Als je dat doet, kan je hoogstens vijftig man meenemen. Je moet geen tempex gebruiken. Je moet een duwbak kopen, daar kun je honderden mensen op kwijt!" Hij vroeg hem de oren van het hoofd over een duwbak. Hij dankte God dat Hij een heiden had gebruikt om hem de gouden tip te geven. De aanschaf van een duwbak is niet niks; hij had dringend zo'n €150.000 extra nodig. Gelukkig kon hij bij de bank een hypotheek hiervoor sluiten.

16 december brak aan. Het gemeentehuis was gesloten. De wethouder was op vakantie. De duwbakken en de kant en klare onderdelen van de ark stonden te wachten om opgebouwd te worden. Zijn zwager Henk van den Heerik hielp hem met een vrachtwagen, een hijskraan en een stel heftrucks en samen met een paar opgetrommelde mannetjes moesten ze zo snel

mogelijk alles het water in zien te krijgen. De duwbak lag daar reeds op het water. Het timmeren begon. Twee weken lang werkte hij in zijn eentje koortsachtig door. Er kwam een telefoontje van een journalist van de Telegraaf. Hij had gehoord dat hij de ark van Noah aan het bouwen was en of hij een reportage mocht maken. Hij kwam eigenlijk erg ongelegen maar publiciteit was ook nooit weg. Er kwam een foto met een onderschrift op pagina drie. Hierop kreeg hij reactie van een paar mannen die wilden helpen. Met een kleine ploeg bouwden ze zo snel mogelijk door. Over een paar dagen zou de wethouder immers terugkomen. Januari en februari 2005 waren ijskoude maanden. De ark was een groot tochtol. Hij kon ook geen handschoenen gebruiken omdat ze het werken belemmerden, dus moest hij met blote handen in de vrieskou timmeren. Door snel te werken kon hij nog een beetje warm worden. Op een dag sneed hij zich met de kettingzaag in zijn been. Met een flink stuk tape wikkelde hij de wond af zodat het bloeden stopte. Stug werkte hij door. In de avond was zijn been stijf maar de volgende dag was hij weer op tijd present. De strijd met de wethouder werd grimmiger. Hij moest de ark afbreken. Van verschillende kanten werd hij beschimpt en belachelijk gemaakt. De mensen reageerden vijandig, anderen betichtten hem van arrogantie en hoogmoed.

De hulp kwam van onverwachte hoek. Vanuit het niets stonden ze bij het gemeentehuis van Schagen op de stoep. "Goedemorgen, mevrouw, we komen uit het Oosten, uit Hong Kong en we hebben gehoord dat hier ergens de ark van Noah ligt." De receptioniste keek de delegatie ongelovig aan en haalde er enkele ambtenaren bij. Op

de vraag wie ze waren en wat ze met de ark wilden antwoordden de Chinezen dat ze bij een nationaal televisiestation in Hong Kong werkten en dat ze gekomen waren om een reportage te maken over de ark van Noah. Met stijgende verbazing hoorden de ambtenaren de filmploeg aan. "Ja, maar, jullie zijn dan zeker op doorreis? Hebben jullie elders in Nederland nog andere items gemaakt?" "Nee, hoor, wij zijn speciaal voor de ark overgevlogen en gaan na deze reportage weer terug naar huis."

De Hong Kong delegatie zorgde voor de nodige beroering op het gemeentehuis. Misschien was de bouw van de ark toch nog niet zo'n slecht idee. Als zelfs de Chinezen geïnteresseerd waren, kon het nog wel eens meer toeristen trekken. De officiële vergunning om de ark in Schagen te bouwen had hij nooit gekregen, maar wel kreeg hij de gelegenheid het schip te voltooiën. De Bijbel zegt: 'Wees listig als een slang en argeloos als een duif.' De snel aanzwellende media-aandacht was zijn redding. De ene na de andere filmploeg, journalist en fotograaf wist de weg naar de haven van Schagen te vinden. Landelijke dagbladen deden verslag. Filmploegen uit Duitsland, Israël, Nederland en België streken neer en deden verslag.

Op 29 april 2007 werd de ark officieel geopend. Zestien maanden lang had hij in de haven van Schagen in weer en wind, in de snijdende kou, in het donker, in de eenzaamheid aan het schip gebouwd. Zestien zaterdagen had hij hulp gekregen van vrijwilligers en timmerlieden uit het hele land. Gerekend vanaf het moment dat hij de eerste boom tot planken zaagde waren er twee jaar en acht maanden verstreken.

Het moment was daar: de ark van Noah was gereed. De kleine, wel te verstaan. De grote, die zou volgen!

Na een triomftocht door Nederland (Schagen, Rotterdam, Sliedrecht, Arnhem, Huizen, Lelystad, Urk, Kampen, Amsterdam, Drachten, Sneek, Oudeschild –Texel, Schagen, Zaandam, Harderwijk, Meppel, Zwartsluis, Vianen, Werkendam, Vlissingen, en Dordrecht) werd de ark tenslotte met pijn in zijn hart verkocht. Met de voorwaarde dat deze alleen gebruikt zou worden om Bijbelverhalen te vertellen. De opbrengst had hij nodig voor het bouwen van de grote ark. In ruim drie jaar bezochten 620.000 mensen de ark.

In november 2007 begon hij met de bouw van de grote ark (135 m lang * 19,5 m breed * 22 m hoog). De burgemeester

van Sliedrecht bood hem gul een ligplaats aan in de haven van Folkert in Sliedrecht toen Johan hem vertelde over zijn plannen. Helaas alleen voor het eerste jaar. Dit moet een zeewaardig schip worden. Na dat jaar werd de ark verplaatst naar Dordrecht, waar hij een ligplaats kreeg om de ark verder af te bouwen. Eind december 2010 werd de ark naar zijn definitieve ligplaats aan de Maas in Dordrecht gevaren. Met de grote ark wil Johan Huibers in de toekomst ook buitenlandse havens bezoeken om de mensen van de Bijbel te vertellen. Op 9 juli 2012 werd de grote ark van Noah opengesteld voor het publiek.

Met dank aan de heer Johan Huibers die mij toestemming had gegeven uit zijn boek "Laat je droom varen" te citeren.

S.H. Liem

GKIN Actief! Regio Schiedam/Dordrecht *Samen zingen in verzorgingshuis Crabbehof*

Op 12 maart 2013, een koude dag toen sneeuw voorspeld was, gingen de dames van de Vrouwenmiddag van regio Schiedam / Dordrecht naar het verzorgingshuis Crabbehoff in Dordrecht, dat vlak bij de Opstandingskerk ligt.

De groep ging onder leiding van mw. Santi Tjahjadi samen zingen met de bewoners van Crabbehoff, waarvan de meesten mindervalide zijn. Er werden kerkelijke liederen en daarna ook bekende Nederlandse liedjes gezongen. Dit doen de bewoners elke week met vrijwilligers.

De Vrouwenmiddaggroep werd er hartelijk ontvangen. In 2011 hebben ze er ook gezongen. De groep werd gevraagd om de bewoners toe te spreken en omdat

Pasen voor de deur stond werd ook verteld waarom bij het vieren van Pasen eieren zo'n belangrijke rol spelen en konijnen en hazen in beeld zijn. De opstanding van de Heer betekent nieuw leven en de lente, het ontspruiten van nieuw leven bij de dieren, wordt daarmee in verband gebracht.

Konijnen en hazen worden als de meest vruchtbare dieren beschouwd en symboliseren daardoor nieuw leven. Wat het verstoppertje van eieren betreft, vroeger geloofden boeren dat hun akkers vruchtbaar werden door eieren in hun akkers te doen en zo werd die traditie geboren.

Tijdens de pauze werden de bewoners op Indonesische snacks getraakteerd en tot slot kregen ze allen een doosje in de vorm van Nijntje, gevuld met chocolade paaseitjes, dat erg op prijs werd gesteld.

Het was een leerzame dag om van dichtbij mee te maken hoe zo'n activiteitenmiddag de dagelijkse sleur van de bewoners kan doorbreken. Het was ook schrijnend om te zien hoe moeilijk het kan zijn om oud te worden met lichamelijke en soms geestelijke beperkingen.

Hulde aan alle werkenden en vrijwilligers in die verzorgingshuizen. Toen het programma afgelopen was werden er nog foto's gemaakt en ging de groep daarna gezellig samen lunchen.

Tine de Groot-Laban

Foto-impressie Ba

Zadar regio Tilburg

Foto-impressie Isi I regio Rijswijk

Bejana KND Leiders Lijk/Den Haag

GKIN Landelijk Kerkelijk Bureau (LKB)

Verslag over 2e kwartaal: april t/m juni 2013

Opgesteld door: Coördinator LKB (21 juni 2013)

1. Pastorale zorg

- Regio Amstelveen / Amsterdam e.o.: ds. J. Linandi.
- De afdeling Noord / Oost Nederland (Steenwijk, Kampen, Paterswolde): ds. J. Linandi.
- Regio Schiedam/Dordrecht e.o.: ds. S. Tjahjadi.
- Regio Rijswijk/Den Haag e.o.: ds. S. Tjahjadi.
- Regio Arnhem/Nijmegen e.o.: vic. Adham K. Satria.
- Regio Tilburg e.o.: vicaris Adham K. Satria.

2. Huissamenkomsten:

- Regio Amstelveen / Amsterdam: 1 maal per maand op 4de donderdag om 10.00 uur in de Kruiskerk te Amstelveen.
- Regio Amstelveen, afd. Noord / Oost Nederland: 1 maal per maand op 4de zaterdag om 14.00 uur te Eesveen (bij Steenwijk), of te Kampen, of te Paterswolde.
- In Huize "Patria" in Bussum: 1 x per 3 maanden een zondagsdienst door GKIN, o.l.v. ds. J. Linandi.
- Regio Arnhem/ Nijmegen en regio Tilburg: op aanvraag.
- Regio Schiedam / Dordrecht: laatste vrijdag van de maand om 19:30 uur, o.l.v. ds. S. Tjahjadi.

3. Catechisatie:

- In Amstelveen, Rijswijk/Den Haag, Schiedam/Dordrecht, Arnhem/Nijmegen en Tilburg volgens afspraak.

4. Bijbelstudie:

- Amstelveen, 2de vrijdag van de maand Pauluskerk in het Indonesisch en Nederlands, o.l.v. ds. J. Linandi, Zr. Linda Kwee, Zr. Margie Teillers, Zr. Theya Tjoe Fat- Njoo.
- Amstelveen, Bijbelstudie/ sharing Jongeren Embrace, elke week: even weken op woensdag, oneven weken op vrijdag om 19:45 uur.
- Wognum: 4de vrijdag van de maand o.l.v. ds. J. Linandi.
- Den Haag: Marcuskerk, in het Indonesisch elke 2e en 4de dinsdagavond om 19:00 uur, o.l.v. ds. S. Tjahjadi.
- Den Haag: Marcuskerk, 1ste vrijdag van de maand om 12:00 uur, o.l.v. ds. S. Tjahjadi.
- Den Haag: Gespreksgroep voor senioren, 3de vrijdag van de maand, bij gemeentelid thuis.
- Schiedam/ Dordrecht: 3de woensdagmiddag van de maand om 13:30, o.l.v. ds. S. Tjahjadi.
- Schiedam/ Dordrecht: 3de vrijdagavond van de maand om 19:30 uur, o.l.v. ds. S. Tjahjadi.
- Arnhem/Nijmegen: 2de woensdag of 2de vrijdag van de maand.
- Arnhem/Nijmegen: Bijbelstudie voor studenten volgens afspraak.
- Tilburg: 3de vrijdag van de maand.

5. Groeigroep:

- Tilburg: 2 maal per maand dinsdagavond, o.l.v. Br. Iskandar Gandasasmita.

6. Diaconia:

7. Beëindiging ambtsperiode:

8. Bevestiging ouderling / overige ambt:

- 09-05-2013: Br. Jan Gie Loa, onderbediening van ds. Johannes Linandi, bevestigd als ouderling van de GKIN, in het bijzonder voor de regio Amstelveen.
- 09-05-2013: Br. Tom Kwee, onderbediening van ds. Johannes Linandi, bevestigd als ouderling van de GKIN, in het bijzonder voor de regio Amstelveen.
- 20-04-2013: Br. Paul The Gwan Tjai uit regio Amstelveen, officieel bevestigd tot voorzitter van de landelijke kerkenraad.

- April 2013: Br. Kian Gwan uit regio Amstelveen, voorzitter geworden van de kerkenraad van regio Amstelveen.

9. Landelijke GKIN vergadering(en)/ vertegenwoordiging(en):

- Ingelaste Landelijke Kerkenraad Vergadering op 21 april 2013 in Pauluskerk te Tilburg.
- Moderamenvergadering op 25 mei 2013 in Marcuskerk te Den Haag.

10. Geboren:

- 18-03-2013: Kyan Liang Ming Loa, tweede kind van Elita en Martin Loa, broertje van Josephine en kleinzoon van Jan Gie en Wien Loa uit de regio Amstelveen.
- 16-04-2013: Vivian Priyati Genesis, dochter van Regina Pratiwi en Marciano uit de regio Tilburg.
- 21-04-2013: Reinhold Fransiscus Pakpahan geboren in Jakarta, eerste zoon van ds. Binsar en Dorta Pakpahan.
- 26-04-2013: Yua Emanuëlla, tweede dochter van Peter en Larasati Alblas en zusje van Keiko uit regio Rijswijk-Den Haag.
- 20-05-2013: Joshua Jun Wen Tjioe, derde kind van Marvin Tjioe en Audrey Indrayani Satyaputra en broertje van Arwen Ai Wen en Vanessa Fei Wen uit regio Arnhem-Nijmegen.
- 21-05-2013: Eyden Tan, tweede kind van Jimmy en Francisca Tan en broertje van Jisi uit regio Rijswijk-Den Haag.

11. Doop/ Volwassendoop/ Geloofsbelijdenis:

- 28-04-2013: in de Marcuskerk te Den Haag onder bediening van ds. Johannes Linandi, de Heilige Doop bediend aan Samuël Jonathan Prasetya, zoon van Peter en Gita van Duijn en broertje van Tamara uit regio Rijswijk/Den Haag.
- 09-06-2013: in Rotterdam onder bediening van ds. Stanley Tjahjadi, volwassendoop bediend aan dhr. Ouw Chin Kie.
- 09-06-2013: in Rotterdam onder bediening van ds. Stanley Tjahjadi, geloofsbelijdenis afgelegd door Philip Christopher Tjahjadi en Anasthasia Widiastuti.
- 30-06-2013: in de Kruiskerk te Arnhem onder bediening van ds. Johannes Linandi, de Heilige Doop bediend aan Jesse Michael Wouters en Noah Dean Wouters, zonen van Revy Wouters en Daniëlle Tunnissen uit regio Arnhem/Nijmegen.
- 30-06-2013: in de Kruiskerk te Arnhem onder bediening van ds. Johannes Linandi, de Heilige Doop bediend aan Kelso Roy Michael Lücke, zoon van Roy Lücke & Wanda Wouters uit regio Arnhem/Nijmegen.

12. Nieuwe dooplidmaten/ belijdend lid/ sympathisant/ uit de ledenlijst:

- 28-04-2013: Samuël Jonathan Prasetya, dooplid.
- 02-06-2013: Br. Abraham Go Siek Tiat, dooplid regio Amstelveen.
- 02-06-2013: Zr. Elisabeth Kwee Tan Giok Lioe, belijdend lid regio Amstelveen.
- 09-06-2013: Br. Ouw Chin Kie, belijdend lid.
- 09-06-2013: Br. Philip Christopher Tjahjadi, belijdend lid.
- 09-06-2013: Zr. Anasthasia Widiastuti, belijdend lid.
- 30-06-2013: Jesse Michael Wouters, dooplid.
- 30-06-2013: Noah Dean Wouters, dooplid.
- 30-06-2013: Kelso Roy Michael Lücke, dooplid.
- Dec 2012: Zr. H.B. Ernst (Leny), belijdend lid regio Tilburg.

13. Overleden:

- 21-03-2013: Dhr. Erwin Gunawan op 62 jarige leeftijd overleden, te Jakarta en broer van zr. Ruth van Gisbergen-Gunawan uit regio Tilburg.
- 20-04-2013: Mw. Nurma Sagala op 58 jarige leeftijd, te Tarutung in Indonesië, moeder van zr. Rumata van Loon-Situmorang uit regio Tilburg.
- 29-04-2013: Mw. C.G. Johanson-Schippers op bijna 90 jarige leeftijd, de (schoon)moeder van Hans en Lina Johanson uit regio Schiedam/Dordrecht.

- 10-05-2013: Dhr. Miguna (Na Tjiang Hong) op 108 jarige leeftijd, te Bandung Indonesië, (schoon) vader van Paul en Lydia Teguh-Miguna uit regio Amstelveen.
- 21-05-2013: Dhr. Njoo Djoen Sing, op 87 jarige leeftijd, te Solo Indonesie, oudere broer/zwager van zr. Gien en br. Jan Sleetbos uit Purmerend van regio Amstelveen.
- 01-06-2013: Zr. Rullyta Abraham, op 64-jarige leeftijd, te Den Haag, gemeentelid van regio Rijswijk/Den Haag.
- 03-06-2013: Dhr. Hok Hay Kwa (George), op 95 jarige leeftijd, te Amsterdam, echtgenoot van Martha Kwa-Tio uit regio Amstelveen.
- 12-06-2013: Mw. Francisca Hedy Geissbühler-Halim, op 68 jarige leeftijd, te Bern Zwitserland, zus van br. Willy Halim uit regio Tilburg.
- 12-06-2013: Dhr. Cornelis Everardus Bergmans, op 84 jarige leeftijd, te Oosterhout, vader van Edward Bergmans en schoonvader van Mey Lan Bergmans uit regio Tilburg.
- 19-06-2013: Mw. Jo Keng Nio, op 89 jarige leeftijd, te Jakarta Indonesië, oudere zus van zuster Swan Liem-Jo en schoonzus van br. Liem Sing Hong van regio Schiedam/Dordrecht.

14. Huwelijksinzegening:

- 26-04-2013: zr. Sus Retno Ambar Juliani en br. Jos van der Putten uit regio Rijswijk/Den Haag, Oasekerk, Kerkenbos 8, 2715 RP, te Zoetermeer, onder bediening van ds. Stanley Tjahjadi.

15. Bouwfonds GKIN:

- Bouwfonds GKIN: per 12-06-2013 bedroeg € 371.074,93

16. Overige activiteiten:

Landelijke activiteiten: geen

Regionale activiteiten:

Amstelveen:

- 08-06-2013: Bazaar
- 13-06-2013: Toerusting KND begeleiders, spreker Pdt. Sylvia Soeherman
- 15-06-2013: Gemeentetoerusting, spreker ds. Rachmiati Tanudjaja, thema "I am the church. You are the church. We are the church together!"
- 16-06-2013: Gemeentevergadering

Arnhem/ Nijmegen:

- Maandelijke Vergadering Platform Migrantenkerken.
- Maandelijke Samenkomst voor Jonge gezinnen groeigroep.
- Vier keer per jaar: eten voor daklozen.
- 14-04-2013: Kerkdienst in Verpleeg- en Verzorgingshuis Rumah Kita te Wageningen bediend door ds. J. Linandi.

Rijswijk/ Den Haag:

- M.i.v. 1 januari 2013 worden de erediensten van Den Haag van de 2e, de 4e en eventueel 5de zondag van de maand gehouden in de Marcuskerk, Jan Luykenlaan 90, 2533 JT Den Haag. De aanvangstijd is 13:30 uur.
- 11-05-2013: Familiedag in de Marcuskerk, Den Haag
- 08-06-2013: Kebaktian Padang in Zeeland

Schiedam/ Dordrecht:

- 15-06-2013: Bazaar

Tilburg:

- 01-06-2013: Action Bazaar
- 05-10-2013: Bazaar GKIN

Toko Sil

Als je wat lekkers wil!

*Catering en afhaal
van authentieke en heerlijke
Indonesische gerechten bereid met
dagverse producten, groenten & vlees.*

*Almkerkplein 50, 2134 DR Hoofddorp
T. 023 – 5619893 E. info@tokosil.nl
www.tokosil.nl*

*Openingstijden (7 dagen open):
Zondag en maandag van 16:00 tot 20:00 uur
Dinsdag t/m zaterdag van 12:00 tot 20:00 uur*

mijn apotheekwinkel.nl

Eucerin

Louis Widmer

LABORATOIRES
FILORGA
PARIS

ADVIES

door ervaren
apotheker-
assistentes
&
schoolheids-
specialisten

Phital

**MIJN
APOTHEEK
WINKEL**

VICHY
LABORATOIRES

D'oliva

voor elke huid
een gepaste
oplossing

alli

DECUBAL[®]
NOOIT MEER EEN DROGE HUID

SODERMI[®]

sanaproct[®]

**Somatoline
Cosmetic**[™]

**EAU THERMALE
Avène**
L'innovation en dermatologie

Apotheek Malvert • ☎ 024-3443738 • 🌐 www.mijnapotheekwinkel.nl

www.Houkes-Horeca-Applications.nl

06-53984260

收銀機系統(中、英、荷、印尼文)，專為餐館/薯店/外賣店量身訂做！

Afrekensysteem voor Chinese en Indonesische restaurants. In het indonesisch, chinees, nederlands en engels. We passen de kassa aan voor uw restaurant. Computer slechts 1 kg en geruisloos. Verdere informatie bij Bart Houkes, 06-53984260

Kasa komputer untuk restoran Indonesia dan Cina di Nederland. Menggunakan bahasa Indonesia, Cina, Belanda dan Inggris. Kasa sistem berukuran 1 kg, tidak berisik dan bisa disesuaikan dengan kebutuhan restoran Anda. Untuk Informasi lebih lanjut hubungi Bart Houkes, 06-53984260